YÜRÜYÜŞ

BAĞIMSIZLIK
DEMOKRASİ
SOSYALİZM
İÇİN

HAFTALIK SİYASİ HABER VE YORUM DERGİSİ SAYI: 184-17 EKİM 1978 FİYATI 5 TL

FAŞİZMİ EZECEĞİZ!

Burjuva basınının iğrenç yüzü

KİMSEYİ ALDATAMAZSINIZ

Türkiye İşçi Partili altı sosyalistin öldürülmesi, faşizmin insanlık düşmanı yüzünü, planlı, örgütlü terörle tırmandırılan faşizm tehdidini gözler önüne bir kere daha açıkça serdi. Faşist tırmanışta yeni bir boyut oldu.

Olay, gözlerden saklanamayacak kadar önemli ve açıktı. Ama faşist saldırının kaynağı büyük sermayeydi ve sermaye basınının niteliği, sermayenin her türlü girişiminin kitleler gözünde savunulmasını gerektiriyordu. Bu iki olgu son faşist katliamın da öneminin azaltılması, olayın çarpıtılması için büyük sermaye basınının kolları sıvaması için yeterli oldu. Büyük sermaye basınının hazırlayacağı böyle bir ortamda faşist odakların gazeteleri de olayın tahrifi, katledilenlerin karalanması, sosyalizme ve sosyalistlere küfredilmesi "görevlerini" hakkıyla yerine getirebileceklerdi. Gerçekten de alt-Türkiye İşçi Partili'nin faşistlerce katledilmesini izleyen günlerde burjuva basınının incelenmesi, sermayenin faşizmi kollayışını ibretle sergiledi.

Bütün bir gün boyu süren suskunluktan sonra, olayın TRT'nin akşam haberlerinde verilişi, ertesi günkü gazetelerde de katliam haberinin yer almamasını hesap dışı bıraktı. Ancak sermaye basınının gerçek yüzü haberin yansıtılmasında hemen kendisini gösteriyordu. Manşetler, katliamın politik anlamını gözlerden saklamaya yönelik olarak düzenlenirken, haberin verilişindeki çarpıtma derecesi de gericilik düzeyinin de bir göstergesi oluyordu.

Tercüman gazetesinin manşetinde saldırganların niteliğinden hiç söz edilmiyordu. Son Havadis gazetesi ise "Ankara'da korkunç katliam: 6 ölü" başlığına, "anarşide kan davası" üst başlığını katarak, herzamanki "sağ-sol çatışması" yalanını ön plana çıkartmak istiyordu. Faşizmin sözcülerinden beklenen ise, Göbels'in "en büyük yalanından" başka bir şey olamazdı. Katledilen sosyalistlerin gelişigüzel seçilmiş kişiler olduğu izlenimini yaratmaya çalışıyorlardı. Hergün gazetesi "13 ölü" manşetinin çevresine yerleştirdiği "MHP Zeytinburnu İlçe Başkanı'nın oğlu öldürüldü" ve "Ankara'da bir eve kanlı baskın: 6 kişi öldü" alt başlıklarıyla, öldürülenlerin kimliğini gizlemeye çalışıyordu. Tabii ki haberin içinde olayla ilgili tek bir söz dahi yoktu.

Başlıklardan sonra haberin verilişinde de sermaye sözcülerinin "haber" anlayışları ortaya çıkıyordu. Günaydın gazetesinde MHP'li Somuncuoğlu'nun ağzından soruşturmanın "komünist fraksiyonlar açısından" yürütüldüğü söylenirken, Tercüman, katliamın yapıldığı evde "ele geçen" mektuplardan söz ediyor, fraksiyon çatışması masalını, altı sosyalist şehidi karalayan zavallı çabalarla da süslemeğe çalışıyordu. En zavallı çaba ise Son Havadis'ten geliyordu. Son Havadis'e göre, "TİP öldürülen gençlere sahip çıktığını açıklamış"tı.

Büyük sermayeye dayalı basının köşe yazarlarında da bir iki yürekli, ilerici kalem dışında büyük bir suskunluk vardı. Bu "durumların" baş fetvacısı Abdi İpekçi susanların en başında göze çarpıyordu.

Sermayenin rotatifleri cenaze törenlerinin ve katliama tepki gösteren ilerici, demokratik kuruluşların bildirilerinin haberlerinin verilişinde de bilinçli olarak ters dönüyordu. Milliyet ve Hürriyet gazeteleri "gözleri yaşartan" birer fotoğraf ile görkemli töreni kitlelerden saklamağa çalışırken, yine Miliyet gazetesi törenin "sol-fraksiyonlar" arasında bir "yarış" halinde geçtiği imajı ile, onbinlerin faşizme karşı nefretini ve azimli mücadelesini haykırdığı törenin anlamını çarpıtmak istiyordu.

Faşist katliamlarla ilgili en iğrenç yayın ise Hergün gazetesinde yer aldı. Faşizm yalana sınır tanımıyor. 11 Ekim tarihli Hergün gazetesinde şöyle deniyordu: *'Bilindiği gibi bir süre önce TİP'in İstanbul İl Binası kundaklanmış, ardından bu partinin yetkililerince yapılan açıklamada Maocu çevreler suçlu olarak ilan edilmişti. Behice Boran'ın dünkü sözleri ile TİP yetkililerinin daha önceki iddiaları arasında bir parallellik olduğu görülmüştür"*

Bu düzmece haberin ve yakıştırmanın ise aynı gazetenin "sol provokasyonun hedefi" başlıklı yorumuna dayanak kazandırmak için imal edildiği anlaşılıyor. Bu yorumda *'TİP üyesi 6 gencin öldürülmesi kızıl terör örgütlerinin yeni ve kanlı bir tertibidir. Öldürülen şahıslar TİP'in Türk milliyetçilerine karşı silahlı eylemlere başlamamış bir kanadına mensuptular... bu hunharca cinayet bir sol fraksiyonun kirli birprovokasyonundan başka bir şey değildir. En ince teferruatına kadar bildikleri binaya baskın düzenlemişlerdir. Baskında TİP'in silahlı eyleme karşı olan grubuna mensup olanlar öldürülmüştür."* deniyor.

Yorumun sahteliği ve iğrençliği açıktır. TİP içinde "kanatlar" olduğu izlenimi vermesi de anlamsız değildir. Bütün bu söylenenler TİP'nin son faşist saldırının Türkiye işçi sınıfının bilimsel sosyalist partisini, TİP'ni hedef aldığı teşhisini bir kere daha doğruluyor. Yorumun gerisi ise daha da ilginçtir. Yorumdan çok dileklerini, amaçlarını ortaya koyuyor: *"Şimdi TİP'in silahlı eyleme taraftar olmayan bu kanadı da diğer sol gruplar gibi bir intikam hırsı ile silahlı eylemlere başlayabilecektir."*

Faşistlerin bu "dileği"de TİP'nin faşizme karşı mücadelede, faşizmin kendisini çekmek istediği alanda mücadeleye girmeme kararlılığının doğruluğununda bir başka göstergesiydi. Nazlı Ilıcak'ın 13 Ekim tarihli Tercüman gazetesinde TİP'ni "yasal" olmayan bir kuruluş gibi gösterme çabası da anımsanırsa, büyük sermayenin propagandası ile neyi amaçladığı nasıl bir işbirliği tezgahladığı ortaya çıkar.

Bu işbirliğinin bir başka somutlanışı da 10 Ekim günkü Hürriyet gazetesinin "bir günün hikayesi" sütununda "Anarşiye TİP nasıl sokulur?.." başlıklı, kısa ama o oranda özlü yazısında görülüyor. Hürriyet gazetesi en basit gazetecilik ahlâk uslubunu hiçe sayan bu yazıda, Türkiye İşçi Parti'si içinde sllahlanma yanlıları olduğunu lma etmeye çalışırken, bir yandan da Boran'ın Ecevit'le görüşmesini tahrif ediyordu.

Bu arada "Bir süre önce ayağı kayıp düşen ve kolunu kıran Behice Boran, sıcağı sıcağına Başbakan'la randevu alıp, korunmalarını, talep etti... Hem de geçen seferki gibi partinin de 'ayağı kayıp, kolu kırılmasın' diye" derken aklınca TİP yönetiminin ve partinin kendisinin kitleler önünde saygınlığını azalttığını sanıyordu.

Ama bütün bu çabalar boşunadır. TİP, faşist saldırı karşısındaki tavrıyla oyunları boşa çıkaracağını göstermiştir. Katledilen 6 sosyalistin cenaze töreninde on binlerfaşizme geçit verilmiyeceğini kanıtlamışlardır.

Nazlı Ilıcak "dayanak" arıyor

Tercüman patronunun hanımı Nazlı Ilıcak, gazetesinin kendisine "tahsis" edilen köşesinde "CHP'nin Solundaki Partiler"i yazıyor. Türkiye İşçi Partisi'nin programından, Genel Başkan Behice Boran'ın konuşmalarından, Çark-Başak ve Yürüyüş'ten alıntılar yapıp şu yargıya varıyor:

"- Madem ki, partiler Anayasa çerçevesi içinde kalmalıdır. CHP'nin solundaki her parti yasai dayanaktan yoksundur..."

Bayan Ilıcak'ın allece ticari ve siyasi, çeşitli ilişkiler içinde bulunduğu MHP'nin etrafındaki çemberin daralmasından endişeye kapıldığı anlaşılıyor:

MHP hakkında soruşturma açılacağını varsayarak, ama diyor, "Kanunlar önünde partiler eşittir!.."

"Eşitlik"de pek ilginç!

Bayan Ilıcak'ın mantığı, çaresiz kalınca başını kuma gömüyor. Ama gövdesi açıkta kalıyor:

- Madem ki, MHP mahkum olacaktır, soldaki partilerin de yasai dayanağı yoktur!..

Nazlı Ilıcak'ın mantık kurgusu bu sonuca çıkıyor...

Tercüman patroniçesi bıraksın laf ebeliğini de, şu "yasal dayanak"lar sayfasını karıştıralım biraz. Örneğin, Tercüman gazetesinin vergi defterlerini.

Yüksek malumları, 450 bin dolaylarında günlük tirajı olan ve 1977 yılında 110 milyon lira özel ilân, 7 milyon 870 bin lira da resmi ilan alan bu gazete, geçtiğimiz yıl "zarar" ettiği gerekçesiyle vergi vermedi.

Gazete patronluğu ile tekstil patronluğunu başarıyla sürdüren Ilıcak ailesinin ağzı kalabalık sözcüsü ile Avrupa'nın metal işkolunda en büyük sendikası olan Almanya'daki Industriegewerkschaft Metall'in aylık yayın organında yayınlanan şu satırları da birlikte okuyalım:

"- Türk faşistlerinin Führer'i parayı nereden buluyor? Bir MHP yönetim kurulu üyesi gazetecilerle yaptığı görüşmede, yayınlanmaması koşuluyla şu açıklamayı yaptı: Parayı CIA'dan alıyoruz...

Bugüne kadar akıp duran bu kaynaklardan yalnızca birisi. Bir diğeri ise kaçakçılık, özellikle afyon, silah ve sigara kaçakçılığı. Ve nihayet Türkeş ve komandoları Türkiye'de reformlardan korkan sermayedarlar tarafından finanse ediliyorlar.

Bunlardan birisi Strauss-Türkeş görüşmesine katılan Murat Bayrak. Bir diğeri ise Tercüman gazetesinin sahibi Kemal Ilıcak. Kardeşi Sehal Ilıcak, Frankfurt yakınındaki Zeppelinheiam'da basılan Tercüman'ın Avrupa baskısını yönetiyor..." (X)

Federal Almanya'daki IGM sendikasının 6 Eylül tarihli dergisinde yayınlanan bu satırlar, Nazlı Ilıcak açısından pek iç açıcı olmasa gerek.

Vergi dairelerine "zarar" gösteren Tercüman'ın "tahsisli" köşe yazarı, "yasal dayanak" arıyorsa buna en çok ihtiyacı olan kendi sınıfının ve ailesinin defteridir.

İşte iki defter: Vergi defteri ve MHP ilişkileriyle süslenen püsküllü Almanya defteri.

Nazlı Ilıcak "dayanak" ararken, defterler, "yasal dayanak" bekliyor, lâf ebeliği değil...

(X) Bununla ilgili geniş bir yazı YÜRÜYÜŞ'ün 181. sayısında yer almıştır...

YÜRÜYÜŞ

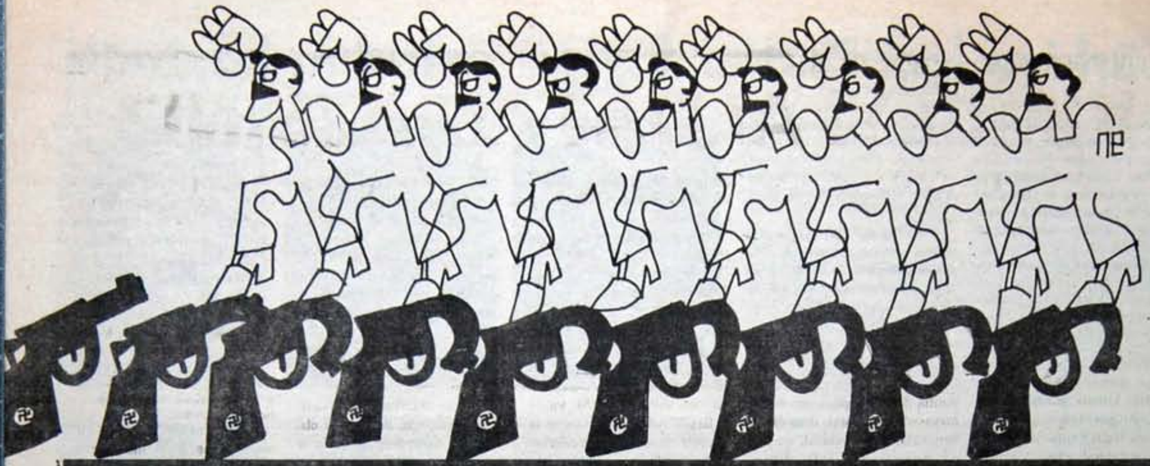
Sahibi: Yürüyüş Yayıncılık Ltd.Şti. adına Nihat SARGIN ● Genel Yayın Yönetmeni: Zeki KILIÇ ● Yazı İşleri Müdürü: Neşet KOCABIYIKOĞLU ● Teknik Sekreter: Bülent ARTAMLI ● Yönetim: Konur Sok. 15/8, Kızılay-ANKARA, Tel: 17 45 61 ● İstanbul Bürosu: Piyerloti Cad. 21/1, Çemberlitaş - İSTANBUL, Tel: 26 35 67 ● Avrupa Temsilciliği COODİFF13/2 Square Wiser-1040 Bruxelles/Belçika ● Abone Koşulları: Yıllık 200.TL., 6 aylık 100 TL. Avrupa, 6 aylık 250.TL.(20 DM) Yıllık:500.TL.(40 DM),Amerika: 6 aylık325.TL Yıllık: 650TL.Avustralya-Japonya: 6 aylık 400.TL.,Yıllık 800 TL. ● Posta Çeki: YÜRÜYÜŞ Dergisi 100234 ● İlan koşulları: Arka Kapak (Renkli) 15.000. TL., Arka Kapak (Siyah - beyaz) 12.000. TL., İç sayfalarda sütun santimi: 40. TL., Yayın ilanları % 50 indirimlidir. ● Baskı: Daily News Web Ofset Tesisleri ● Kapak: Uğur OKMAN

Yürüyüş Avrupa Temsilciliği
Coodiff-Boite Postale 42-1040
Bruxelles
Telefon: 230 34 72
Banka Hesap No: 001-0414791-95
Bruxelles
Avrupa için yıllık abone bedeli: 40 DM

İlerici yazarlar Faşist katliamın amacını sergiliyor

Uğur Mumcu, Cumhuriyet'te 'Terör ve Devlet", Teoman Erel de Günaydın'da "Pastırma Yazı da Sevindirmeyecek" başlıklı yazılarında TİP üyelerininöldürülmesinin gerçekte nasıl bir amaca yönelik olduğunu işlediler. Her iki yazar da katliamdan bir hafta önce TİP Genel Sekreteri Nihat Sargın'ı hedef alan saldırı ile katliam arasındaki ilişkiden söz ederek asıl amacın, şimdiye dek terör eylemlerine açık biçimde karşı çıkan Türkiye İşçi Partisi'ni ve üyelerini silahlı eyleme çekmek olduğunu belirttiler.

Burjuvaziye satılmış kalemler ve rotatifler, işçi sınıfımızın örgütlü politik hareketinin fedakâr üyelerinin öldürülmeleri üzerine bütün kin ve zehirlerini kusup, katliamı "sol fraksiyonlar" arasında bir hesaplaşma gibi göstermeye çalışırken Babıali'den yükselen bu iki yürekli ses alkışlanmaya ve övgüye değer.

YARINI YAŞAMAK İÇİN

GÜNDÜZ MUTLUAY

Türkiye önemli günler yaşıyor. Mamak, Balgat, Etlik, Şişli katliamlarına bir yenisi daha eklendi. Bahçelievler'de altı Türkiye İşçi Partili pusuya düşürülerek katledildi. Bir Partili de ağır yaralı olarak ölümden kurtuldu. Katliamda kaç kişinin öldüğü ve gerçekleştirilme biçimi elbetteki çok önemli. Fakat daha önemlisi olayın politik boyutları ve sonuçlarıdır. Son katliam da bu açıdan faşist hareketin yeni boyutunu ve hesaplarını ortaya koyuyor.

MHP'yi de, diğer faşist örgütleri de emperyalizm ve büyük burjuvaziden ayrı düşünmemek gerekir. Aynı şekilde cinayetleri, son olarak Türkiye İşçi Partililerin toplu katliamını da emperyalizmden ve büyük burjuvaziden ayrı düşünmemek gerekir. Gelişmeleri doğru tahlil edebilmek, olayları kavrayabilmek için de birbiri ile ilişkilerini, bütünün içinde nereye oturduğunu tesbit etmeliyiz.

Kısa bir süre önce TİP Genel Merkezi'nin silahlı faşist saldırganlarca basılması ve Genel Sekreteri'nin öldürülmek istenmesi ile Ankara'da altı TİP'linin hunharca katledilmesi elbetteki tesadüfen kısa zaman aralığına sığmış değildir. Aynı ölçüde kamuoyuna yansımayan bir dizi olay da bu kısa zaman diliminde gelişti. TİP il ve ilçe binalarına saldırıldı, bombalar konuldu ve üyelerini öldürmeye yönelik saldırılar düzenlendi.

Faşizmin cinayet dalgası toplumun bütün kesimlerini içine alıyor. İşçilerden, bilim adamlarına; öğretmenlerden gençlere ve kahvelerde oturan; otobüslerde evine, işine giden emekçilere kadar herkes faşist terörün kurbanları arasına sokuldu. Faşizm kendi iktidarının yolundaki engelleri temizlemek için bütün toplumu ateş hattı içine alıyor. Türkiye İşçi Partisi üzerinde yoğunlaşan saldırılar bu ortam içinde özel bir önem taşıyor. Hedef tek başına TİP'in Genel Sekreter'i ya da daha alt kademe yöneticileri, üyeleri değil, doğrudan örgütsel varlığıdır.

Faşist vahşetin sahneye konulduğu gece, Türkiye İşçi Partisi'nin 7. İl Temsilcileri toplantısının sona erdiği gecedir. İki gün süren bu toplantıda sunulan örgüt raporları Parti'nin bir sıçrama noktasında olduğunu açıkça ortaya koydu. Bilimsel sosyalizmi yaratıcı şekilde kavramış ve görev alanında sınıf mücadelesinin bütün gereklerini yerine getirmek yolunda çok önemli adımlar atmış bir Parti yapısı bu toplantıda somutlandı. Yaptıklarını bilinçle değerlendiren, eksiklerini büyük bir netlikle ortaya koyan ve önündeki görevleri programlayabilen bir parti örgütü dünü bugüne, bugünü yarına bağlayabilir. Türkiye İşçi Partisi'nin VII. İl Temsilcileri Toplantısı da, Parti'nin bugün ulaştığı niteliğe örgütünün nicel büyüklüğünün dar geldiğini gösterdi. Gelinen bu nokta Merkez Yönetim Kurulu'nun açtığı "Üye Kazanma Kampanyası" ile aşıldı.

Sınıf mücadelesinin önünde yürüyen, işçi sınıfı içinde derinler kök salarken bütün demokratik hareketleri de daha geniş olarak kucaklamaya başlayan politik örgütü burjuvazi elbette boy hedefi seçecektir. Faşist saldırı ve provokasyonun TİP'e yönelmesi ve odaklaşması ile Parti'nin sıçrama noktasına varması aynı zaman diliminde çakıştı. Burjuvazi çeşitli yöntemlerle işçi sınıfının politik hareketinin önünü kesmeye çalıştı. Sosyalist mücadele ile demokrasi ve bağımsızlık mücadeleleri arasındaki bağın koparıldığı 12 Mart döneminin burjuvazi açısından kazanımı korunmaya çalışıldı. Politik örgütün gereği ve önemi gözardı edilmek istendi. Sosyalist hareket bütün bu engelleri boşa çıkararak gelişti. Burjuvazinin bütün ince hesapları boşa çıkarıldı.

Burjuvazi yöntem değiştirmek zorunda kaldı. Şimdiki yöntem cepheden saldırı ve provokasyona dayanıyor. Burjuvazi uzun bir süre gözlerden saklamaya çalıştığı sosyalist örgütlenmeyi birden bire farketmedi elbette. Sadece görmezlikten gelerek önünü kesemediğini farketti. Bunu farkedince de cepheden saldırı ve provokasyonu seçti.

Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı Behice Boran, Parti'nin altı yiğit evladını yitirmesinden birkaç saat sonra yayınladığı ilk bildiride provokasyonu boşa çıkardı. Boran şu teşhisi koydu: "Bu bir bireysel terör hareketi değildir. Planlı, örgütlü bir terörün uygulanmasıdır. İki hafta önce Genel Merkezimize Genel Sekreterimiz Nihat Sargın'ı hedef alan saldırı ile bugünkü katliam birbiriyle ilişkilidir. Partiye karşı planlı operasyonun iki değişik parçasıdır. Amaç Parti hareketinin engellenmesi, sindirilmesi, ellerinden gelirse yok edilmesidir." İşçi sınıfının politik hareketi kimilerinin sandığından çok daha geniş bir deneye ve politik tecrübeye sahip. Çizdiği strateji de bu türden provokasyonları boşa çıkaracak kadar net.

Cepheden saldırıya geçilmesinin cevabı daha açık ve kolay kavranabilir: Parti'yi sindirmek, mücadeleden geri durmaya zorlamak.

Provokasyon yanı ise daha çok yanlı ve karmaşık bir hesaba dayanıyor. Faşist terörün yoğunlaşmasının zorlaması ve provokasyonlarla ilerici gençlik hareketinin bir bölümü bireysel terörizme çekilebildi. Bireysel terörizme karşı olduğunu söyleyen kimi örgüt ve politik akımlar da kısa vadeli dar politik hesaplarla sol terörizme açıktan cephe almadılar. Türkiye İşçi Partisi'nin ise her türlü bireysel teröre karşı çok açık bir tutumu var. Bireysel terörün işçi sınıfı hareketinde yeri olmadığını sayısız defa ve kitleler önünde tekrarladı. Bireysel terörcülerle birlikte atılacak tek adım olmadığını "Örgütlü Birleşik Güç Yenilmez" broşüründe en büyük netlikte söyledi. Şimdi en geniş kitleler bireysel terörün işçi, emekçi sınıfların hareketine zarar verdiğini daha açık görmeye başladılar. Bu açıklık da kitleleri Türkiye İşçi Partisi'nin mücadelesine her gün biraz daha yaklaştırıyor. İşçi sınıfının politik hareketinin yaptığı tahliller, mücadele yöntemleri ve programı çeşitli sapmaların tabanlarını da önemli ölçüde etkilemeye başladı. Bütün bunların üstüste çakıştığı zaman dilimi de burjuvazinin cepheden saldırı ve provokasyon yöntemini seçmesini getirdi.

İşçi sınıfının politik hareketi bu engeli de aşacak. Hem kendi örgütünü koruyacak, hem de bütün demokratik güçlerin üzerine yönelen saldırı ve provokasyonu boşa çıkaracak. Daha büyük bir netlik ve açıklıkla politik çizgisini koruyarak işçi sınıfı hareketi içinde kök salacak.

Sosyalist hareketle birlikte bütün ilerici, demokrat hareketlerin yılgınlığa düşmesini önlemek de, provokasyonları boşa çıkarmak da en başta işçi sınıfının bilimsel sosyalist partisinin görevidir. Türkiye işçi sınıfının politik hareketi bu görevi başaracağını bugüne kadar olduğu gibi son katliamda da ortaya koydu. Faşist saldırıya karşı Çarşamba günü Ankara'da yapılan cenaze töreninin büyük bir anti-faşist gösteriye dönüşmesi bu bilincin ve sorumluluğun işareti oldu.

Bu büyük anti-faşist gösteri Türkiye'de sosyalistlerin ve demokratik güçlerin faşist teröre teslim olmayacağını bir kez daha ortaya koydu. Bütün demokratik güçleri atılması gereken önemli bir adımın eşiğine getirdi. Demokratik güçlerin birlik ve dayanışmasını sağlamak için, yanlış tutum ve davranışları en aza indirmek gerekiyor. Bunun için de yoğun ideolojik mücadele ve daha etkin eylem.

Öldürülen altı sosyalist, yaşarken olduğu gibi ölürken de bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm mücadelesine katkıda bulundular. Yarını yaşamak için öldüler.

Türkiye İşçi Partisi 6 yiğit evladını kaybetti

LATİF CAN

EFRAİM EZGİN

FARUK ERSAN

SALİH GEVENCİ

HÜRCAN GÖRSES

O.NURİ UZUNLAR

Altı Türkiye İşçi Partili'nin öldürülmesi ve birinin de ağır yaralanmasıyla sonuçlanan faşist katliam, bütün demokrasi güçleri için yeni bir sınav ve daha zor sınavların da bir başlangıcı oldu. Bu sınav, sınıf mücadelesinin gitgide daha da çetinleşen koşullarında en doğru çözümlemelerin yapılmasını, cephedeki bütün güçlere en doğru yönün çizilmesini gerektiriyordu. Altı şehidin acısı daha yüreklerde taptazeyken demokrasi saflarının mevzilerinde sürdürülen mücadelenin önünde yeni görevler yükseliyordu. Bu görevler de daha ilk anda en doğru gözlemlerin yapılmasını zorunlu kılıyordu.

Altı yiğit sosyalistin katledildiği öğrenilince o sırada Ankara'da bulunan Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı Behice Boran bir bildiri yayınladı. Boran, devletin, hükümetin, güvenlik kuvvetlerinin nerede olduğunu sorduktan sonra şöyle diyordu: *"Bu arkadaşlarımıza sıkılan kurşunların asıl hedefi Türkiye İşçi Partisi'dir. Onların şahsında Partimize vurmak istediler. Bu, bir bireysel terör hareketi de değildir. Planlı, örgütlü bir terörün uygulanmasıdır. İki hafta önce Genel Merkez'imize Genel Sekreterimizi hedef alarak yapılan saldırıyla bugünkü katliam birbirleriyle ilişkilidir. Partimize karşı planlanmış bir operasyonun iki değişik parçasıdır. 'Partimize karşı bu planlı, örgütlü saldırılarla, faşist terörizmin tırmandırılışı yeni bir düzeye ulaştırılmıştır. Amaç, Partihareketimizin engellenmesi, sindirilmesi, ellerinden gelirse yok edilmesidir. Böylece işçi sınıfının ve emekçi kitlelerin kendi bağımsız partilerinden yoksun bırakılıp yalnızca çeşitli burjuva partilerine yaşama izni verilerek, "çok partili çoğulcu demokrasi" görünüm ve aldatmacası altında maskelenmiş bir faşist baskı rejiminin gerçekleştirilmesidir."*

TİP Genel Başkanı, işçi sınıfının politik hareketinin temsilcisi ve öncüsü olmanın sorumluluğunun bilincinde olan Partisinin, silahlı çıkış ve çatışmaların işçi sınıfının politik hareketine yararı olmadığı için, mücadeleyi bu yöntemlerle sürdürmeyi reddettiğini belirterek şöyle devam ediyordu:

"Bizim faşistlere cevabımız işçi, emekçi kitleler içinde örgütlenmemizi genişletip tirerek daha da kök salmamız olacaktır. Katliamın Partimizin üye kazanma kampanyası açtığı gün yapılması raslantı değildir. Burjuvazi ve emperyalizm işçi sınıfının politik hareketinin güçlenmesinden korkuyor. Burjuvazi ve emperyalizm Partimizden korkuyor.

"Korku ecele çare değildir. Yerli kapitalizmin ve emperyalizmin ergeç tarih sahnesinden silinmesine de çare olmayacaktır."

Faşist infaz sürülerinin gerçekleştirdiği katliamın bütün demokrasi güçleri için yeni sınavların bir başlangıcı olduğu, olayın hemen ertesinde çok sayıda siyasal - parti, sendika ve meslek örgütleri temsilcilerinin TİP Genel Merkeziyle ve Ankara İl Merkeziyle yaptıkları temaslarla da gözleniyordu. Demokrasi saflarında yer alan örgütler ve kuruluşlar, Parti yöneticilerine yaptıkları başvurularda, olayla ilgili her türlü yardımı yapmaya hazır olduklarını özellikle belirtiyorlardı.

Aynı gün öğleden sonra TİP Genel Başkanı Boran'la Başbakan Ecevit arasında da bir görüşme gerçekleşecekti. TİP Genel Başkanı bu görüşmede, Partisine yönelen saldırıların ve bu arada son katliamın bir değerlendirmesini yaptıktan sonra iki konuda hassasiyetini ve kararlılığını Başbakan'a iletti. Türkiye İşçi Partisi, öldürülen üyelerinin cenazelerinin törenle kaldırılmasını ve yaşayan tek görgü tanığı Serdar Alten'in hastanede korunmasının sağlanmasını istiyor; bu konuda kendi hazırlıklarını ve önlemlerini sürdürüyordu. Başbakan Ecevit ise bu konulardaki talepleri anlayışla karşıladığını ifade ediyordu.

Faşist katliam olayı bütün ilerici kamoyunda nefret ve infial uyandırırken faşist terörizmin baş sorumlularından da ikiyüzlülüğün en belirgin örnekleri piyasaya dökülüyordu. Milliyetçi Cephe'nin büyük başı Demirel, her zamanki pişkinliğiyle, kendi kanatlarını kalkan gibi gerdiği faşist çetelerin cinayetine "ayıptır" demeye utanmadı. Fakat daha da ibret verici olanı vardı. Aynı gün demeç veren MHP sözcüsü, olayı kınayacak kadar utanmazlaşabiliyordu. Üstelik bu iki açıklama, aynı gün yayınlanan TRT haber bültenlerine TİP dışındaki siyasi partilere ait olan tek açıklama olarak yer alıyordu.

Faşist katliama tepki göstermek için bir gün bekleyecek olan CHP Genel Sekreteri'nin olay günü partisinin bir İlçe örgütünde yaptığı konuşma da oldukça ibret vericiydi. CHP Genel Sekreteri Üstündağ, altı yiğit sosyalistin hunharca katledildiği gün, TRT' nin ana haber bültenlerinde yayınlanan konuşmasında, "CHP' nin komünizmin en akıllı düşmanı olduğunu" haykırıyordu. Bu gelişigüzel bir raslantı mıydı, yoksa anti-komünizm yarışında en gerici burjuva partilerini geride bırakmaya çalışanların düştüğü utanç verici durumun kaçınılmaz bir örneği miydi?

Antifaşist güçlerin faşist katliam karşısında dile getirdikleri onurlu tepkilerin önünde burjuvazinin renk renk sözcüleri gitgide küçülürken, öldürülen üyelerinin ailelerinin bulunduğu yörelere acı haberi ileten TİP yöneticileri, aileleri Ankara'ya getirmişti. Bursa'lı Latif Can, Efraim Ezgin ve Osman Nuri Uzunlar'ın aileleri Pazartesi gecesi; Çorum'lu Salih Gevenci ile Kırklareli li Faruk Ersan'ın aileleri ise Salı sabahı Ankara'da oldular. TİP, bütün örgütleri ve üyeleriyle, altı yiğit sosyaliste karşı son görevlerini yerine getirmeye hazırlanıyordu.

Bu arada, faşist odakların üzerine yürümemeyi haklı göstermek için her türlü manevrada ustalaşan Emniyet yetkilileri ve idari makamlar, bu kez, faşist katliama karşı yükselen

MHP işgali altındaki Bahçelievler'de

KATLİAM PLANI NASIL UYGULANDI

Faşist infaz mangası, efendilerinden aldığı buyruğu uygulamak üzere 8 Ekim'i 9 Ekim'e bağlayan gece yarısını seçmişti. Plan, MHP işgali altındaki Bahçelievler'in 15. sokağındaki 56/2 numaralı evde kalan Türkiye İşçi Partililerin pusuya düşürülerek katledilmesiydi. Pusu, faşist manganın elemanları tarafından evin çevresinde daha gecenin erken saatlerinde kuruldu. Devlet İstatistik Enstitüsü'nün bilgisayar bölümünde çalışan Salih Gevenci ile Faruk Ersan'ın oturdukları evin kapısı gece saat 23 sularında çalındı. Aynı evde o gece, 7-8 Ekim tarihlerinde Ankara'da yapılan Türkiye İşçi Partisi İl Temsilcileri Toplantısı' nı izlemek ve katılmak üzere kentte bulunan 3 partili de konuk olarak bulunuyordu. Gevenci ve Ersan'ın iki arkadaşı da aynı gece evi ziyarete gelmişlerdi.

Kapıyı çalan faşist katiller, içerden "Kim o?" sorusuyla karşılaştılar. Profesyonel canilerin yanıtı, "Açın kapıyı, polis! Arama yapacağız!" oldu. Kapının açılması üzerine faşist manganın üç elemanı, ellerinde otomatik ve uzun namlulu silahlarla içeriye daldılar. Önce odada bulunanların etkisiz hale getirilmesi sağlandı. Faşist çetenin mensupları, evdekilere Faruk Ersan' ın ablasının resmini göstererek de şöyle diyorlardı: "Kardeşi elimizde!.." Faşist manga, karşılarına ilk çıkanları etkisiz hale getirdikten sonra diğer odada uyumakta olanlara yöneldiler. Katliam sonrası yapılan otopside, evde öldürülenlerin tümüne eter koklatıldığı, vücutlarında normalin çok üzerinde saptanan eter miktarıyla belli olacaktı. Eter koklatılarak bayıltılanların elleri arkadan elektrik kablosuyla çift düğüm bağlandı. TİP Bursa Yenişehir İlçe Başkanı ve Genç Öncü üyesi Latif Can, TİP Bursa Merkez İlçe Yönetim Kurulu üyesi ve Genç Öncü üyesi Efraim Ezgin, Genç Öncü ve TÜTED üyesi Hürcan Görses kurşunlanarak öldürüldü. Genç Öncü ve İşçi Kültür Derneği üyesi Osman Nuri Uzunlar ise boğularak katledildi.

Bu arada, evden alınarak dışarda bekleyen 34 şehir kodlu "Nova" marka otomobile götürülen TİP Çankaya İlçe üyesi ve Genç Öncü Ankara Şube yöneticisi Serdar Alten de, faşist katillerin "reis" diye çağırdıkları caninin işimize yaramaz demesi üzerine eve geri getirildi. Alten'e de 5 kurşun sıkıldı ve öldü zannıyla bırakıldı.

Faşist manga, TİP Çankaya İlçe ve TÜM-DER üyesi Salih Gevenci ile TÜM-DER ve Genç Öncü üyesi Faruk Ersan yanlarında olmak üzere, arabalarına binerek olay yerinden uzaklaştılar.

Faşist katliam, silah sesleri üzerine çevreden ve aynı apartmandan gelenler tarafından saptandı. Olayın ilk tanıkları, ağır yaralı Serdar Alten'i hastaneye kaldırarak katliamdan Emniyet'i haberdar ettiler. Serdar Alten Hacettepe Hastanesinin Acil Servis'ine götürüldü ve arkadaşlarından birinin telefonunu bildirmesiyle Türkiye İşçi Partili ve Genç Öncü'lü arkadaşları katliamdan haberdar oldu. Ağır yarasına ve hemen ameliyata alınacak durumda olmasına rağmen, Alten, TİP yetkililerine ve nöbetçi Cumhuriyet Savcısı'na ilk ifadesini verdi. Serdar katillerin eşgalini tarif etti, öldürülen ve kaçırılan arkadaşlarının isimlerini bildirdi.

Olayın öğrenilmesinden hemen sonra TİP yöneticileri Emniyet'e başvurarak kaçırılan partililerin bir an önce bulunmasını istediler. Ayrıca olayın tek tanığı Serdar Alten'in korunması için Hacettepe Hastanesinde ve çevresinde geniş önlemler aldılar. Bu arada çok sayıda Partili hastaneye koşuyor, Alten'in hayatının kurtarılması için kan vermek için sıraya giriyorlardı.

İçişleri Bakanı, Ankara Valisi, Emniyet Müdürü ve diğer ilgililer ise sabaha karşı toplanarak olayı değerlendireceklerdi.

8 Ekim sabah saatlerinde Karşıyaka Asri Mezarlığı'ndaki morga giden Türkiye İşçi Partililer, olayın geçtiği evde katledilen arkadaşlarını teşhis ettiler. Bu sırada katliam ve kaçırılma olayının haberi Ankara'da ve bütün yurtta hızla yayılıyordu. Faşist katliamın yarattığı nefret bütün kamuoyunda çığ gibi büyürken, aynı gün öğle saatlerinde kaçırılan Türkiye İşçi Partililer'in de katledildiği öğrenildi. Salih Gevenci ile Faruk Ersan'ın cesetleri, Ankara-Eskişehir karayolunun 33. kilometresinde köy yollarının birinde, başlarına üçer kurşun sıkılmış, elleri bağlı halde bulunmuştu.

Gevenci ile Ersan'ın öldürülmesiyle ilgili haberin kısa sürede yayılmasıyla, faşist infaz mangalarının işlediği kalleşçe cinayete karşı yükselen nefret ve kin bir kat daha artıyordu.

tepkinin kitlesel boyutlara ulaşmasını önleme telaşına kapılmışlardı. TİP yetkililerini sürekli olarak arayan çeşitli resmi makamlar, "olaydan üzüntü duyduklarını, fakat halkın bu vahşet karşısında çok tepkili olması nedeniyle, yapılacak bir cenaze töreninde yeni olayların çıkabileceğini ve Emniyet'in böyle olayları önlemekte yetersiz kalabileceği"ni ileri sürüyorlardı. Bu, faşist saldırının kaynağında yatan emperyalizme ve büyük sermayeye hergün "tekmil" vermeyi farz sayan kimilerinin, büyük bir kitlesel anti-faşist gösteriye izin vermenin "vebalinden" sıyrılma çabasından başka birşey değildi. Fakat resmi makamların TİP yöneticilerinden aldıkları cevap hep aynı oluyordu:

Arkadaşlarımızın cenazelerini törenle toprağa vermek bizim hakkımızdır. Tören yapılacaktır!"

Bursa'dan gelen aileler, daha Bursa'da iken bazı çevrelerden Ankara'da "mutlaka Hasan Esat Işık'la görüşün" telkinleriyle bunaltılmıştı. Ankara'ya gelirken yanlarına katılan "uzak bir akraba" bu telkinleri sürdürüyor ve H.Esat Işık'la görüşmeye gidiyordu. Daha sonra aynı ailelere Emniyet Müdürlüğü'nde ve morgda, "Bursa'ya kadar nezaret edilmek üzere cenazeleri alabilecekleri, tören yapılırsa yeni olayların çıkabileceği ve yeni ölüler olacağı" söyleniyordu. Kırklareli'nden ve Çorum'dan gelen iki aile ise TİP avukatlarına defin işlemleri için vekalet vermişlerdi. Buna rağmen cenaze töreninin engellenmesi için sürdürülen girişimlerin son ana kadar ardı arkası kesilmeyecekti.

Katliam vahşeti karşısında yurttaşların tepkisi sadece başsağlığı dileğiyle kalmadı. TİP yetkililerine faillerin bulunması ve yakalanması konusunda bilgiler, ipuçları yurdun dört bir yanından yağdı. MHP genel merkezinin bulunduğu ve faşist güçlerin "kurtarılmış bölgesi" Bahçelievler'de Serdar Alten'in tarif ettiği arabaya uyan bir arabanın katliam gecesi dolaştığı ve içinde ki katillerin eşkalleri konusunda bilgiler aktarıldı. İki gün sonra genç tarife uyan arabanın Eskişehir'de görüldüğü bildirildi. Katliam gecesi Faruk Ersan ve Salih Gevenci'nin iş yerlerinden erken çıkmalarına neden olan elektronik makinesinin bozulması konusunda ve DİE'de daha önceki faşist örgütlenmelere ilişkin bilgilerde verildi. TİP yetkilileri katillerin mutlaka bulunacağını ve bu konuda mesafe alındığını yakında bir açıklama yapılabileceğini bildiriyorlar.

Türkiye İşçi Partili 6 şehidin arkasından, "Faşizmi Ezeceğiz" haykırışlarıyla mücadele kararlılıklarını bir kere daha bileyen onbinlerce yurtseverin dev gösterisi, YÜRÜYÜŞ'ün diğer sütunlarında yer alıyor. Görev, onbinlerin omuz omuza dile getirdiği bu kararlılığı, milyonlarca emekçinin kitlesel gücüyle birleştirmektir.

Onbinler altı'lar için haykırdı

UNUTMAYACAĞIZ FAŞİZMİ EZECEĞİZ!

Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı partili arkadaşlarının cenaze törenini olabilecek en geniş bir biçimde yapacaklarını bu konuda kararlı olduklarını daha Ecevit ile yaptığı görüşmede bildirmişti. Nitekim TİP yöneticileri başlangıçta belirttikleri yönde; cenaze namazının Maltepe camisinde kılınması, daha sonra da tüm anti-faşist güçlerin en etkin bir biçimde Tandoğan'a kadar yürümesi ve orada TİP Genel Başkanı tarafından yapılacak bir veda konuşması ile cenazelerin memleketlerine yollanması yönünde çaba harcadılar. Arkadaşlarına karşı son görevlerini yapmakta kararlı olduklarını ve haklarını kullanmada engel tanımayacaklarını gösterdiler.

İdari makamlar ve emniyet yetkililerinin daha başından itibaren töreni engellemek için ellerinden geleni yaptıkları gözleniyordu. TİP yöneticilerinin karşısına başlangıçta bir "yönetmelik" engeli çıkartılmak istendi. Yetkililer, TİP yöneticilerine "cenazeyi kaldırabilirsiniz ancak var olan yönetmeliğe göre cenazeleri Karşıyaka mezarlığında morgdan alarak gene Karşıyaka mezarlığında defnedersiniz" diyorlardı. Milliyetçi Hareket Partisi'ne karşı hatırlanmayan yönetmelikler Türkiye İşçi Partisi söz konusu olunca hemen belleklerde beliriyordu. Öte yandan aileler tarafından verilen vekaletlere sahip olan TİP avukatlarına çıkartılan bürokratik engeller sınır tanımıyordu. Emniyet yetkilileri işlemlerin Valiliği ilgilendirdiğini, Valilik yetkilileri ise savcılığı ilgilendirdiğini söylüyordu. Oysa ki bütün, bu bürokratik işlemler Hürcan Gürses'in ailesi tarafından defnedilmesinde iki-üç saat içinde tamamlanabilmişti.

TİP avukatları savcılığa başvurup cenazelerin kendilerine teslimi konusunda gerekli olan belgeyi aldılar. Ama bu belgeye rağmen de sonuç değişmiyor, cenazeler kendilerine teslim edilmiyordu. Çarşamba sabahına kadar TİP yöneticileri ve avukatları arkadaşlarının cenazelerinin kendilerine verilmesi için morgda nöbet tutuyorlardı. Cenazelerin teslim alınmasına ilişkin işlemler Çarşamba günü saat 11.00 sularında bitirildi. Cenazeler partili yetkililerine teslim edileceği sırada Faruk Ersan'ın jandarma albayı olan amcasının, jandarma komutanlığından getirdiği yazı ile, yanında bulunan erlere cenazeyi aldırdığı görüldü. Bu durumda yalnızca Salih Gevenci'nin cenaze töreni yapılabilecekti.

İdari makamlar ve emniyet yetkilileri tarafından TİP yöneticilerine daha sonra söylenen sözler "cenaze namazı Maltepe Camünde kılınsın, cenazeler oradan memleketlerine gönderilsin" şeklindeydi.

"Yeni yeni olaylar çıkacak" endişesiyle hareket ettikleri bahanesini öne süren yetkililer, Tandoğan meydanında toplanmayı önleyemeyeceklerini anlayınca yürüyüş güzergahının değiştirilmesi gerektiğini, yürüyüşe Gençlik Caddesi üzerinden yapılması durumunda izin verebileceklerini belirtiyorlardı. TİP yöneticileri buna da karşı çıktılar, en başta belirttikleri doğrultuda hareket etmeye kararlı olduklarını belirttiler. Ve sonunda kortejin bulvar üzerinden Tandoğan meydanına yürümesine, Tandoğan Meydanında TİP Genel Başkanı Boran'ın veda konuşması yapmasına idari makamlar tarafından izin verildi.

Faşist katliamın emekci kitlelerde yarattığı tepki giderek daha da yükseliyordu. Cinayetlerin düzenlendiği Bahcelievler semti esnafının temsilcileri bir mesaj göndererek faşist teröre karşı öfkelerini dile getiriyorlardı. Öte yandan İzmir'de Maden-İş'e bağlı ŞENKAYA fabrikası işçileri 10 Ekim günü katliamı duyduktan sonra, öğle yemeğine başlamadan topluca saygı duruşunda bulunuyorlar, olayı nefretle protesto ediyorlardı. Ve başsağlığı dilemek üzere aralarından seçtikleri 12 arkadaşlarını TİP İzmir İl Merkezine gönderiyorlardı. Tüm emekçi kesimleri saran öfke cenaze töreninde yığınsal bir güce dönüşecekti.

İdari makamlar ve emniyet yetkilileri ile törenin düzenlenmesine ilişkin görüşmeler sürerken öte yandan da TİP yetkilileri törene katılmak dileğinde olan, tüm anti faşist güçlerle, siyasi partilerle, sendikalarla, gençlik örgütleri temsilcileri ile ve demoratik kitle örgütleri yöneticileri ile görüşüyorlardı.

Ve sonuçta tüm demokratik güçlerin, geniş emekçi kesimlerin katılımı ile yapılan cenaze töreni faşist saldırganlara kitlelerin verdiği en anlamlı yanıt oluyordu.

Saat daha 12 olmadan Maltepe camiinin önü geniş kitleler tarafından doldurulmuştu. Partili arkadaşlarına karşı son görevlerini yerine getirmek için caminin önüne koşan Türkiye İşçi Partililerin yanısıra, kitle örgütlerinin flaması altında yürüyen, her fırsatta faşizme karşı hıncını dile getiren demokratlar, yurtseverler, Maltepe Camiinin önünde yerlerini almışlardı. Yürüyüş kolunun en önünde Türkiye İşçi Partisi bayrakları dalgalanıyordu. Demokratik örgütlerin ve demokrat kişilerin nefretini simgeleyen çelenklerin ardında, ailesinin, partili arkadaşlarının ve kitle örgütlerinde omuz omuza mücadele ettiği arkadaşlarının omuzlarında Salih Gevenci'nin cenazesi taşınıyordu. Gevenci'nin partili arkadaşları alanı dolduran tüm anti-faşistlerle birlikte faşizmi bozguna uğratmadaki kararlılıklarını haykırıyorlardı: "Faşizmi Ezeceğiz"

Altı'ların üyesi oldukları kitle örgütleri, Türkiye İşçi Partililerin hemen ardından yürüyordu. Genç Öncü ve TÜM-DER'i, İşçi Kültür Derneğini ve TÜTED'i siyasi partiler, DİSK'e bağlı sendikalar, demokratik kitle örgütleri ve gençlik örgütleri izliyordu. Yürüyüş boyunca faşizme karşı nefret "kahrolsun faşizm", faşizme geçit tanımamadaki kararlılık "Faşizme Geçit Yok", faşizme karşı dayanışma "Faşizme Karşı Omuz Omuza" sloganlarında dile getiriliyordu. Ve kitleler talep ediyordu: "MHP, Kontre gerilla ve Ülkü Ocakları Kapatılsın. Faşist Odaklar Dağıtılsın"

Kortejin alana girmesi bir saat elli dakika aldı. Başından sonuna kadar törene egemen olan disiplin Tandoğan alanında da yakından hissediliyordu. Tandoğan alanını dolduran kitleler bir ağızdan bir kez daha haykırıyordu "Faşizmi Ezeceğiz"

Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı Behice Boran alanı dolduran demokratları, yurtseverleri ve sosyalistleri saygı duruşuna davet ediyor ve saygı duruşu boyunca alanı öfkeli bir sessizlik kaplıyordu. Behice Boran partili arkadaşları için yaptığı veda konuşmasına şunları söylüyordu:

"Kişiliklerine büyük saygı duyduğumuz, canımız gibi sevdiğimiz arkadaşlarımızı son yolculuklarında yüreğimiz yanarak uğurladık, uğurluyoruz. Gencecik arkadaşlarımızdı. Yaşamları çok kısa sürdü. Ama anlamlı bir yaşamdı bu. Yaşları küçüktü ama yürekleri büyük, bilinçleri yüksekti. Yaşamlarının amacının ne olduğunu, ne için dövüştüklerini, bir gün öleceklerse eğer, ne için öleceklerini biliyorlardı. Kendi yaşam ve kavgalarının işçi sınıfının, geniş emekçi kitlelerin, tüm ilerici, yurtsever güçlerin yaşam ve kavgalarının bir parçası olduğunun, parti örgütü içinde o kavganın önünde yeraldıklarının bilincindeydiler. Bu içerikle ve bilinçle yaşanan bir yaşam, yıllar olarak kısa da olsa dolu bir yaşam, olgun bir yaşamdır. Gerçekten yaşanmış bir yaşamdır. Uzun, boş, anlamsız yıllarla süren yaşamların hiç bir zaman olamadığı kadar.

"İşçi emekçi sınıfların, ilerici yurtsever güçlerin mücadelesi sürdükçe ve zafere ulaştıktan sonra, bu arkadaşlarımız ve şehit düşmüş diğer arkadaşlarımız, bu mücadele ve zafere yapmış oldukları katkılarla sonsuza kadar yaşayacaklardır. Rahat uyusunlar. Uğrunca can verdikleri kavganın bayrağı emin ellerdedir. Düşürülmeyecektir."

Boran'ın konuşmasından sonra, alanı hınca hınç dolduran kalabalık törenin disiplinine uygun bir biçimde dağılırken, provakatörlerin hevesleri de kursaklarında kalıyordu. Öte yandan Türkiye İşçi Partililer ve Genç Öncü'lü gençler otobüslere binerek arkadaşlarına Çorum'a kadar eşlik ediyorlardı...

Unutmayacağız, faşizmi ezeceğiz!

Kırklareli

Faruk Ersan Kırklarelinde toprağa verildi. Cenaze törenine sayıları dört bine yaklaşan yurtsever katıldı. Törene katılan örgütlerin arasında Genç Öncü'nün yanısıra Dev-Genç, İGD ve diğer demokratik kitle örgütleri bulunuyordu. TÖB-DER binasından camiye kadar "MHP-Kontrgerilla, ÜGD Kapatılsın", "Faşizmi Ezeceğiz", "Faşizme karşı Omuz Omuza" sloganları haykırılarak yüründü. Faşist idam mangalarının katlettikleri Faruk Ersan'ın cenaze törenine yol kenarında bekleyen Kırklareli'liler de katılıyor, bu insanlık dışı katliamı protesto ediyorlardı.

Çorum

Salih Gevenci'nin cenazesi arkadaşları tarafından Çorum'a getirildiğinde 11 Ekim günü saat 20.30'a geliyordu. Cenazeyi getiren konvoyu daha şehir dışında karşılayan polis yetkilileri Gevenci'nin hemen o gece defnedilmesi için ısrar ediyorlardı. Polis yetkililerinin telaşı, Gevenci'nin cenaze töreninin kitlesel bir anti-faşist gösteriye dönüşmesinden duydukları kaygıdan kaynaklanıyor olmalıydı. Ancak Gevenci' nin arkadaşları cenaze töreninin ertesi gün yapılması konusunda kararlıydılar. Emniyet yetkililerine verilen yanıt her defasında "Hayır, töreni yarın yapacağız" oluyordu.

Tören ertesi gin 9.00'da İnönü meydanında başladı. Polisin ısrarla cenazeyi meydandan uzak tutmak istemesi gözden kaçmıyordu. Arkadaşları tarafından alınan Gevenci'nin cenazesi İnönü meydanına getirildi ve tören Genç Öncü Genel Sekreteri Ümit Buğdaycı'nın konuşması ile başladı.

Alan Türkiye İşçi Partililer, Genç Öncü taraftarları ve Çorum'da bulunan demokratik örgütlerin üyeleri tarfından doldurulmuştu. Sayıları üç bine yaklaşan Çorumlu demokratlar hep birlikte Salih Gevenci'nin faşist çeteler tarafından vahşice katledilmesini lanetliyordu.

Cenaze, arkadaşlarının omuzlarında İnönü alanından Hıdırlık camisine, oradan da bir kilometre uzaklıkta bulunan mezarlığa götürülürken Çorumlular faşizme karşı nefretlerini bilediler. Gevenci'nin cenazesi arkadaşlarının yanısıra sayıları bini aşan Çorumlu emekçinin elleri üzerinde mezarlığa götürüldü ve defnedildi. Arkadaşları, Çorum'lu emekçiler, Gevenci'nin mezarının başında, onun mücadelesini yaşatacaklarına söz veriyorlar ve haykırıyorlardı: "Faşizmi Ezeceğiz"

Bursa

ÇELTİKÇİ

Bursa'nın Çeltikli Köyünü o gün kapkara bir yas bürümüştü. Beş arkadaşıyla birlikte hunharca öldürülen Efraim Ezgin toprağa veriliyordu. Bütün köy halkı, gözü yaşlı ama kin dolu bini aşkın kalabalık, kara çarşaflı kadınlar, yaşlı dedeler faşizmin dünyada yüzlerce kez ortaya çıkmış olan iğrenç yüzünü bu olayla görüyorlar, yaşıyorlardı. Şehirden de Türkiye İşçi Partililer, Genç Öncü üyeleri gelmişler, arkadaşlarına veda ediyorlardı. Törene İnegöl'den gelen Dev-Genç' li gençler de katılıyor, faşizme karşı dayanışma içinde yerlerini alıyorlardı.

Çeltikli köyünü boydan boya saran yas, faşizme karşı filizlenen bilince dönüşüyordu. Efraim Ezgin boşuna ölmemişti...

YENİŞEHİR

Türkiye İşçi Partisi Yenişehir İlçe Başkanı Latif Can ve partili arkadaşı Osman Nuri Uzuner'in Bursa'nın Yenişehir İlçesinde yapılan cenaze töreni, diğer yörelerde yapılan törenler gibi görkemli bir anti-faşist tepkinin dile getirildiği gösteriye dönüştü. Törene Yenişehir'liler etkin bir biçimde katıldılar. Sayıları dörtbine yaklaşan Yenişehir'li, Latif Can'a ve Osman Nuri Uzuner'e karşı son görevlerini yerine getiriyor, onların cenazelerinin etrafında bir çember oluşturuyorlardı. Pencerelerden gencecik yaşta yaşamlarını yitiren Türkiye İşçi Partililerin ardından sessizce ağlayan kadınlar bakıyordu. Diğer yerlerde olduğu gibi Yenişehir'de de demokratik güçler törene katılıyorlar, güçlerini birleştiriyorlardı.

Yenişehir halkı katillerin bulunmasını ve cezalandırılmalarını talep ediyordu. TİP Yenişehir İlçe Örgütü tarafından tören boyunca dağıtılan bildiride, başkanlarını yitiren Yenişehir İlçe Örgütü üyeleri faşizme karşı bütün nefretleriyle mücadeleyi yılmadan sürdüreceklerini haykırıyorlardı.

Başından sonuna kadar disiplinli bir biçimde süren cenaze töreni Türkiye İşçi Partililerin ve tüm anti-faşist güçlerin sosyalist mücadelenin bu yılmak bilmeyen neferlerine saygı duruşuyla sona erdi.

YAŞAYACAĞIM VE MÜCADELEYİ SÜRDÜRECEĞİM

Serdar'dan mesaj var

Faşist katillerin canice kurdukları pusudan ağır yaralı olarak kurtulan TİP üyesi Serdar Alten, halen hastahanede tedavi ediliyor. Katliamın tek görgü tanığı Serdar Alten'in korunması için Partili arkadaşları çok sıkı güvenlik önlemleri alınış durumdalar.

12 Ekim Perşembe günü Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı Behice Boran, Başkanlık Kurulu Üyesi Can Açıkgöz ve Ankara İl Başkanı Zeki Kılıç, Alten'i hastahanede ziyaret ettiler. Sağlık durumu iyiye giden Serdar, Partili arkadaşlarına ve bütün ilericilere bu vesile ile bir mesaj gönderdi:

"Genel Başkanımızın ve yöneticilerimizin gelişine çok sevindim, çok mutlu oldum. Gücüme güç katıldı.

Şimdi yaşadığım için daha çok sevinçliyim. Mutlaka yaşayacağım. Partime, Türkiye İşçi Partisi'ne daha çok yararlı olacağım.

Durumum çok iyi. Bugün bana ilk kez su verildi. Yarın arttırılacak.

Partimin yöneticileri ziyaretime geldiklerinde traş olmak istedim. Ancak berber zamanında gelemediği için olamadım.

Ben mutlaka yaşayacağım. Bütün arkadaşlarımla birlikte mücadeleyi sürdüreceğim. Hepsine selamlarımı iletin."

Daha ne bekleniyor?

SALKIM SAÇAK SUÇ: MHP

Bu silahlar kaç yurtsevere ölüm kustu?

Faşist partinin terör, şid[illegible] cinayet ve kanla ördüğü çem[illegible] daralıyor.

Ama Özaydınlı kafasıyla gesini bulan siyasal iktidarı[illegible] cü, terör odaklarının üstüne [illegible] mekte hâlâ ikircikli, hâlâ kı[illegible] lu...

Çember, kamuoyunun, odaklarını hergün ve her olayla biraz daha doğru[illegible] etmesi ve bu alanda burjuv[illegible] basın-yayın ve propaganda[illegible] larıyla yarattığı sis ve ka[illegible] perdesini giderek aralan[illegible] daralıyor...

Sosyalistlerin, ellerind[illegible] nırlı araç ve olanaklarla terörizmin, ekonomik, politik ve ideolojik, yani sınıfsal özünü kitlelere yansıtmakta gösterdikleri çabalar kamuoyunda yankısını buluyor.

Özaydınlı kafası ise inat ve ısrarla terörü solda aramakla meşgul. Özaydınlı kafası, terörün "sol"da gelip, burjuva ideolojik beşinci kol alanlarına ve Mahir Kaynak misyonlarına dayanıp kalmasından tedirgin.

Özaydınlı kafası, silahı ve cinayeti sadece burjuvazinin "sağ" ve "sol" ellerinde bulmaktan sıkıntılı.

İşçi sınıfının eli kanlı değil. İşçi sınıfının cinayetle ilgisi yok. Ama işçi sınıfının çok daha güçlü bir silahı var: Politik örgütü, bilimsel sosyalist partisi. Türkiye'de işçi sınıfının bilimsel sosyalist partisinin, Türkiye İşçi Partisi'nin silahı ise örgütlenmek, kitlelerde kök salmak.

Özaydınlı kafasının işçi sınıfında bulup bulabildiği tek silah işte bu. Bu yönden burjuvazi zor durumda, Özaydınlı kafası zor durumda. Çünkü kamuoyu baskısı, faşist hareket partisini ve yan kuruluşlarını mahkum ediyor.

POZ POZ KİRLİ ÇAMAŞIR

Geçtiğimiz hafta Perşembe günkü "Günaydın" gazetesinin birinci sayfasını "silahlı gençler" süsledi. MHP lokallerinde üç hilalli bayrak ve Türkeş fotoğrafları önünde tabancalarla poz veren, lokalde atış talimleri yapan "gençler" görünüyordu fotoğraflarda...

Fotoğraflar, "barış çağrısı" sahtekarlıklarını tamamlıyordu. Poz verenler arasında MHP Zeytinburnu İlçe Başkanının oğlu Mete Özder'i öldüren Hüseyin Keser de vardı. Başta Hürriyet olmak üzere belli başlı sermaye basınının "kaza kurşunu" ilan etmekte artık gülünç olmaktan öte iğrençliğe vardırdığı olayın kahramanı Hüseyin Keser diğer silahlı arkadaşlarıyla şen-şakrak pozlar veriyordu...

Büyük sermaye basını, kamuoyu baskısıyla patlayan bohçayı toplamaya çalıştıkça tıkasıntı topluyordu. 6 Türkiye İşçi Partili'nin hunharca katledilmesi ve birinin de ağır yaralanmasıyla sonuçlanan katliamda dökülen kanlar da MHP'nin üzerine yürüyordu. Halk çeşitli yol ve vesilelerle katliama karşı duyduğu nefreti açığa vuruyordu.

Ancak bu nefretin mümkün olduğunca saptırılması, dağıtılması, rayından çıkarılması gerekiyordu. Bu işi de, başta bizzat gene Hürriyet yüklendi.

HÜRRİYET'İN MİSYONU: MHP'Yİ AKLAMAK

Ekim'in ilk haftası içinde öldürülen MHP İstanbul İl Başkanı ve oğluna sayfalarını tapulayan ve MHP'nin en kabadayı hesapla 10 bin kişinin katıldığı cenaze törenini "muhteşem" diye nitelendiren o Hürriyet, onbinlerce işçi, emekçi ve yurtseverin 11 Ekim'de Tandoğan alanından taşan kalabalığını yansıtmıyordu. Müseccel bir gazetecilik tekniği ile şu manşeti atıyordu:

"- Katliamın esrarı çözülemiyor..."

Aynı günlerde Hürriyet Ankara bürosunun kadrosuz elemanı haline gelen ve parti içindeki yakıştırmayla "MHP'nin Goebels"i Yaşar Okuyan, büroya giriyor ve Cüneyt Arcayürek kendisine seslenıyordu:

"- Yok oğlum, artık bu kadarı da fazla... Fazla açık etmeğe başladınız..."

6 Türkiye İşçi Partili'nin ölümü ve birinin de ağır yaralanmasıyla sonuçlanan katliamın Hürriyet'deki kulis yorumu böyleydi.

"MHP'nin Gobels'i" gülerek şu yanıtı veriyordu Arcayürek'e:

"- Bir yemek yiyelim, anlaşırız..."

Öte yandan MHP İstanbul İl Başkanının ve oğlunun öldürülmesi olayının iç yüzü de Babıali'de biliniyor fakat bir türlü sayfalara yansıtılmıyordu.

Sorun gene bir "davadan döneni vurun" hesabına dayanıyordu.

Bildirildiğine göre MHP İl Başkanı AP'ye dönüş hazırlığına başlamıştı. Çeşitli silahlı eylem ve yaralama olaylarından aranan oğlunu da, artık polise teslim etmek kararını vermiş ve bunları etrafına da söylemeye başlamıştı.

Ve öldürülüşü böyle bir zamana denk geliyordu.

Milliyet başyazarı olayı biliyor ama konuyu yazmıyordu. Bir-iki röportaj ve tarukla olayın bu yönü açığa çıkartılabilecei iken basın büyükleri burada perdeyi kapatıyordu.

MHP'NİN HÜCRE VE MANGA SİSTEMİ

Daha başka bilinen bir yığın unsur daha vardı.

MHP'nin "hücre"ler sistemiyle yaydığı ve kontrol ettiği cinayet mangaları, ABD'de geliştirilen bir sistemden güç alıyordu. Cinayet mangaları genellikle yaklaşık beş kişiden oluşuyordu. Mangaların kilit, düğüm adamları üst organlarla bağlantıyı kuruyor, manganın diğer üyeleri üst koridorlardan yalıtık tutuluyordu. Bunun pratik önemi şuradan ileri geliyordu: Manganın herhangi bir adamı yakalandığı anda vereceği bilgiler ve suç kaynakları bir yerde tıkanıp kalıyordu. Çünkü "düğüm" adam yok'lara karışıyordu. "Düğüm" adamlar da genellikle yurt dışına, tercihan Kıbrıs'a kaçıyordu...

Mangalarda kendilerine cinayet işlettirilen kişiler ise özellikle küçük yaşlardan seçiliyordu. Suç işledikçe batağa saplanan ve mangaya pekişen bu unsurlar arasından biraz tereddüt gösterenler öldürülüyor, bu da şu pratik sonucu sağlıyordu: Bir yandan "komünistler arkadaşımızı öldürdü" propagandasını, bir yandan da "davadan dönenin sonu"nu!.. Bu arada adının başına "Marksist-Leninist" takıları eklenerek yaratılan hayali gruplar adına gazetelere ve sağa-sola telefonlar ettirilip, suçlar üstleniliyordu...

Hürriyet gazetesinin İstanbul'daki merkez bürosunda, gazetenin yayın politikasını çizenlerin kapalı kapılar ardında itiraf ettikleri gibi, "Aslında yok böyle gruplar ama, adı işe yarıyor" idi.

İtalya'da "Kızıl Tugaylar" adlı sermaye patentli terör örgütü de, "sol" görünümle benzer işler yapıyordu. MHP'ye bu işin türkçeye tercümesi kalmıştı.

Bu arada cinayet mangalarının daha başka ayrıntıları da vardı. Cinayetlerde kullanılan silahlar, elden-ele sistemli bir dolaşıma uğratılıyordu. Bu iş de "düğüm" adamın kontrolunda yürüyordu. Suçun dağılımı ve karmaşıklaşması bakımından bu yöntem tercih ediliyordu.

HÜRRİYET'İN ÇEKİLİŞ GÜNLERİ

Öte yandan ciddi polis aramasına karşın "düğüm" adam rolündeki deşifre olmuş unsurların dışında kalanlara gizlenmek için ilginç bir yöntem de uygulattırılıyordu:

Herhangi bir patlama, yaralama, öldürme ve benzeri eyleme katılan suçlu, bu suçu işlediği tarihten hemen sonra, bilerek hırsızlık ve benzeri bir suçu işleyip, yakalanıyor ve içeri giriyordu. Polis cinayeti takip ederken, suçluyu dışarıda arıyor, oysa suçlu, içeride işlediği ikinci hafif suçun tutuklusu olarak saklanma kolaylığı sağlıyordu...

Bu arada "hücre"ler, ellerindeki telsizlerle, polis telsizlerini izleme fırsatını da bulabiliyordu. Bir yandan da polisin içindeki bazı noktalardan kendilerine "aydınlatıcı" bilgiler de geliyordu. Bazı gazetelerin istihbarat olanaklarından yararlananlar da bulunuyordu. Bu da çeşitli kanal ve araçlarla yapılıyordu.

Örneğin Hürriyet gazetesinin lotarya çekiliş günlerinin bazı eylemler için tarih saptama yerine geçtiği ileri sürülmektedir. Birinci çekiliş, ikinci çekiliş ve benzerleri... Bu arada geçtiğimiz ay Hürriyet'in böyle bir çekiliş tarihini ertelemesinin bir hayli ilginç zamanlamaya denk geldiği de ifade ediliyor.

Millet Meclisinin olağanüstü toplantı günü olan 19 Eylül'ün iki gün sonrası bir "çekiliş günü" idi.

19 Eylül günü Millet Meclisine bomba konulabileceği ihbarları yapılmıştı. Gazete haberlerine yansımamıştı ama o gün meclis ve çevresinde bomba araması yapılmıştı.

Bazı kapalı kapılar ardında şunlar konuşuluyordu:

"- Mesele bu hükümetin düşürülmesine gelip dayanıyorsa, hükümetin yaptığı aritmetik hesabı yapmakta yarar var. Bir bomba, hükümeti destekleyen 10 sandalyeyi havaya uçursa, sorun, bunalımı çözmeye kalır...."

"Çekilişler" hakkındaki bilgiler bu kadarla kalmaktadır. Ancak Hürriyet'in değişik ve yakın tarihlerde attığı iki haber başlığı önemlidir. İlki devlet kadrolarında tasfiye yapılacağı, ikincisi de, Genelkurmay başkanının Başbakana muhtıra vereceği... Her ikisi de hükümet tarafından resmen yalanlanan bu haberler rastgele bir hata sonucu muydu?..

Bunun yanısıra tabanda olup güçlerini silahtan alan çetelere moral vermekte de ihmal gösterilmiyordu:

"- Hiç merak etmeyin, eninde sonunda iktidar olacağız. Orduda on binlerce adamımız var..."

Silahlı çeteler, sürekli telkin edilen bu moral ve enjeksiyonla her zaman "umutlu", her zaman tetiği çekecek "İman"da tutuluyordu. Davanın önü biraz daha dinamit, biraz daha bomba, biraz daha cinayet, davanın arkası ise ölümdü!..

Yerli-yabancı büyük sermaye temsilcileri ile Türkeş'in İstanbul, İzmir ve Ankara'da büyük otel odalarında, geçtiğimiz Mayıs ayında da Almanya'da belli bir plan ve finansmana kavuşturdukları organizasyon buydu.

Bir siyasal parti 15 yıldır silahlanacak, çeteleşecek ve gücünü silahlı eylemle gösterecek, bunun adı da "parti gelişiyor" olacaktı.

Özaydınlı kafasının sessiz kaldığı organizasyon budur. Ama ne olursa olsun, faşist tezgah ve oyunlar bozulacaktır. Cinayetle parti büyüse Mafia en büyük parti olurdu... Faşizm ezilecektir.

Faşist caniler Giresun'da bir TİP üyesini hedef seçti

Giresun'da Türkiye İşçi Partisi üyesi şoför Selahattin Öğeç, faşistler tarafından kaçırılarak öldürülmek istendi.

Gece geç vakit, saat 02,30'da Selahattin Öğeç'in taksisine binen, polis Faik Bucak ve Ülkü-Bir kurucularından Ticaret Lisesi öğretmeni Cemal Kızılkaya Öğeç'i silah tehdidiyle şehir dışına gitmeye zorladılar. Faşistlerin ensesine dayadıkları silahlar karşısında otomobilini şehir dışına yönelten TİP'li şoför, aniden gaza basarak aracını süratlendirdi. Son hızla giden otomobilde silahlarını kullanmaları halinde aracın devrileceğini ve kendilerinin de ölebileceğini gören faşistler otomobilin durdurulmasını istediler.

Selahattin Öğeç, ani bir hareketle otomobili şarampole sürerek devirdi. Devrilen araçtan çıkarak şehre dönen TİP üyesi şoför, polise başvurarak ifade verdi. Pol-Bir'li polis ve Ülkü-Bir kurucusu öğretmen tutuklandılar. Şehir dışında Aksu Metal civarında otomobilini devirerek ölümden kurtulan, faşistlerin yeni bir cinayetini önleyerek canilerin yakalanmasını sağlayan Selahattin Öğeç, olaydan hafif yaralarla kurtuldu.

GENÇ-ÖNCÜ

Genel Bşk.
ABDURRAHMAN
ATALAY

Altı arkadaşımızın öldürülmesi, bir arkadaşımızın ağır yaralanması planlı, örgütlü faşist terörün bir sonucudur. Bu sonuca hem ülkemiz bütününde yürütülen terörün geride bıraktığı kan izlerini takip ederek, hem de sadece bu olaya ilişkin elde edilen çok açık ve net ipuçlarına bakarak ulaşmak mümkündür. Her geçen gün, her olay bizi tekrar tekrar cinayet şebekesi MHP'ye ve gizli-açık terör örgütlerine götürmektedir.

Cinayet şuvaları olan MHP ve kolları dağıtılmalıdır. Bu ertelenemez, hiçbir siyasi hesap ve planla geciktirilemez bir görevdir. Altı arkadaşımızın ve öldürülen diğer devrimci arkadaşlarımızın katilleri bulunmalı, cezalandırılmalıdır. Bu katillerin kişi olarak cezalandırılması yeterli midir? Asla. Dahada önemlisi hiçbir saptırmaya meydan vermeden faşist örgütlerin kapatılması ve bütün sorumluların cezalandırılmasıdır.

Bu hükümetin önünde duran en büyük, ama bugüne kadar en başarısız olduğu alandır.

Talebimizi gerçekleştirmek; tutarsızlıkları, uzlaşma eğilimlerini engelleyebilmek tüm anti-faşist güçlerin birleşik örgütlü mücadelesi ile mümkündür. Faşizmi engelleyecek biricik güç işçi sınıfı hareketinin örgütlü gücü ve onun çevresinde oluşacak ittifaklardır. Provokasyona düşmeden, faşistlerin istediği işleri yapmadan, güçlü, etkin, büyük kitle eylemleri ve aktif direnişler yapılabilir. Yapılmalıdır. Arkadaşlarımız için yapılan anti-faşist gösteri bunun mümkün olduğunun en açık şekilde ortaya koymuştur.

En küçük gücü dışarda bırakmadan örgütlenelim, birleşelim, direnelim...

8 Ekimi unutmayacağız.

Faşist katillerden hesap soracağız.

TÜM-DER

Genel Başkan
ERHAN TEZGÖR

Altı yiğit devrimciyi yitirdik. Bir avuç faşist köpeğin dışında kalan tüm demokratların, ilericilerin, devrimcilerin acısı ve aynı zamanda tepkisi büyük oldu. Milyonlarca yurtsever canileri ve esas olarak da onların ardındaki CIA'ya kadar uzanan faşist odakları, kontrgerillasından faşist hareket partisine kadar bir kez daha lanetledi.

Bu tepkiler önemli ancak yeterli değil. Unutmamak gerekir bugüne dek yitirdiklerimiz, ayrımsız tüm devrimcilerin şehitleridir. Saldırılar soldaki tüm hareketlere yöneliktir. Ortak düşmana karşı ortak mücadele ise kaçınılmaz bir görevdir. Böylesine bir mücadele anlayışının kitlelerde ağırlık kazanmaya başladığı günler yaşıyoruz. Faşizme karşı güçlerin birleştirilmesi, faşist odakların dağıtılmasına yönelik mücadelede önemli bir başlangıç olacaktır.

Acz içindeki iktidarın, seçim hesapları faşist odakları dağıtmamaktaki ısrarına karşı emekçi kitlelerin örgütlü yığınsal demokratik mücadelesi mutlaka başarı kazanacaktır. Mücadele biçimlerinden her hangi birini mutlaklaştırmadan, meşru müdafaanın burjuva hukukunda dahi yer aldığını unutmadan, bireysel terörizmle faşizme karşı örgütlü mücadele arasındaki ayrımları netleştiren bir mücadelenin gereği ortadadır. Faşistler bilmelidirler ki, devrimciler İsa tavrını benimsemezler, benimseyemezler.

İŞÇİ-KÜLTÜR DERNEĞİ

Genel Başkan
İLHAN AKALIN

Faşizmin asıl hedefi işçi sınıfı ve tüm emekçilerdir. Faşizm, bu yüzünü sonuna kadar saklamak ister. Ülkemizde tırmandırılan faşist baskı ve saldırının sağ-sol çatışması ya da öğrenci olayları olarak yansıtılmak istenmesinin altında faşizmin gerçek yüzünün saklanması yatmaktadır. Açık boy faşizme gidişte ise ister istemez bu yüz açığa çıkar.

Geçtiğimiz gün 6 Türkiye İşçi Partili arkadaşımızın katledilmesi olayı, faşizmin işçi sınıfını ve işçi sınıfımızın politik örgütünün hedef alındığını bir kez daha kanıtlamaktadır.

Katledilen arkadaşlarımız faşizme karşı mücadelenin her alanında var olan insanlardı. İşçi sınıfı partisinde ve kitle örgütlerinde yani hayatın her alanında verilmekte olan anti-faşist, anti-emperyalist mücadelenin içindeydiler. Katledilen arkadaşlarımızdan 3 ü İşçi Kültür Derneği üyesi olarak kültür ve sanat alanında verilmekte olan mücadelenin de içindeydiler.

Faşist mihrakların bilinmesi, buna karşı hükümet edenlerin etkin önlemler almamaları, anti-faşist mücadeleyi güçleştirmektedir. Bunun yanında sorumluluğumuzu arttırmaktadır. Bu bilinçle mücadelemizi sürdüreceğiz.

TUTED

Genel Başkan
AYKUT GÖKER

Yaşamlarını işçi sınıfının ve onunla birlikte tüm emekçilerin nihai kurtuluşu demek olan sosyalizm uğrundaki örgütlü mücadeleye adayan, TİP üyesi altı genç dostu yitirmenin acısı büyük. Ama faşist cinayet şebekelerinin ardındaki güçler şunu açıkça bilmelidirler ki; yarattıkları terör faşizme karşı mücadele azmimizi yükseltmekten, faşizme karşı örgütlü birleşik mücadeleye olan inancımızı pekiştirmekten, faşizmin asıl kaynağı olan emperyalist-kapitalist sisteme karşı duyduğumuz sınıfsal kini bilemekten başka bir işe yaramayacaktır. TİP'in düzenlediği törende somutlaşan antifaşist dayanışma bunun kanıtıdır. Ve hiç kimsenin şüphesi olmamalıdır ki; dökülen kanların hesabı bir, bir sorulacaktır. Bu hesabı Türkiye işçi sınıfı ve onun yükselen siyasi hareketi soracaktır.

Gün emperyalizme ve faşizme karşı safları seçme, safları sıklaştırma günüdür.

ÖRGÜTLÜ BİR

TSİP

Ankara'da Türkiye İşçi Partili arkadaşlarımızın toplu halde katledilmesi, ülkemizdeki faşist saldırganlığın ve toplu cinayetlerin hangi boyutlara ulaştığını bir kez daha gösteriyor.

Partimiz, sosyalist ve demokratik güçlere saldırmakla görevli profesyonel katil şebekelerinin bu son hunhar ve insanlık dışı cürümlerini nefretle lanetliyor. Bu katliamın acısını ve öfkesini yüreğinde duyuyor. Faşist cinayet çetelerinin bu denli azgınlaşması, halk güçlerimizi hedef alan karşı-devrimci komplonun planları çerçevesindedir. Durum böyleyken sosyal demokrasinin faşizm önünde teslimiyetçi ve mütereddit bir yol gütmesi, sağa ödün verme politikasını sürdürmesi faşizmin daha fazla cüretlenmesine, bozkurtun daha fazla kudurmasına olanak veriyor. Sosyal demokrasi bu tutumundan vazgeçip faşist güçler önünde kararlı bir tavır takınmazsa, bu cinayetlere gözyummakla demokrasi suçlarına ortak olmuş duruma düşecektir.

Faşist milliyetçi hareket bir yandan idarenin orduya devredilmesini isterken, öte yandan faşist bir diktatörlüğün kurulmasına yarar düşüncesiyle cinayetlerini şiddetlendirip yaygınlaştırmaktadır. Bu gidişin önüne geçmek için yetkili makamların birinci yasal görevi MHP ve yan kuruluşlarını kapatmak, tüm gizli-açık faşist odaklarına üzerine yürümektir.

Faşizmin asıl panzehiri ise hiç kuşkusuz, Türkiye sosyalist ve işçi sınıfı hareketi başta olmak üzere bütün antifaşist güçlerin somut hedeflere yönelik güç ve eylem birliğini gerçekleştirmek, en geniş yığınları faşizme karşı örgütlü ve etkin mücadeleye sevketmektir. Yığınsal mücadele "devrimcilik" adına serüvencilik güden ve gericiliğin değirmenine su taşıyan bireysel terör çevrelerini de soyutlayıp etkisizleştirecektir.

Tüm partili arkadaşlarım TİP'li kardeşlerimizin değerli anıları önünde saygıyla eğiliyorlar...

TÜRKİYE SOSYALİST
İŞÇİ PARTİSİ
GENEL SEKRETERİ
YALÇIN YUSUFOĞLU

TEP

Türkiye İşçi Partisi'nin kadrolarını oluşturan altı genç sosyalist hunharca öldürüldü. Bu siyasal amaçlı katliam bir faşist darbe ortamı yaratma tertipleri içinde olan emperyalizmin güdümündeki faşist cephenin vurucu gücünün bağımsızlık ve demokrasi davasını güden tüm yurtseverlere meydan okumasıdır. Altı kurban tüm emekçi halkımızın şehitleridir.

Onların anısı, bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm uğruna mücadele azmimizi bileyecektir. Bu ülkenin tüm devrimci güçlerinin omuz omuza duracağı ve emperyalizme ve faşizme karşı en etkin mücadeleyi vereceği o günü yaklaştıracaktır. O mutlu güne ulaşmamız bir tarihsel zorunluluktur.

Ankara katliamının Türkiye'de faaliyeti durdurulan Amerikan Üslerinin yeniden çalıştırıldığı gün yapılması aynı gün bir TEP'li yoldaşımızın Bursa'da öldürülmesi ve öteki faşist saldırılar rastlantı değildir. TİP'in NATO konusunda, Amerikan üsleri konusunda tutumu açık bir anti-emperyalist tutumdur. Neredeyse gözle görülür şantajla Amerikan üslerinin yeniden açılmasını sağlayan emperyalizm ve işbirlikçileri, bu yoldan devrimci güçleri can derdine düşürmek, onları sindirmek istiyorlar. "Sosyalist ülkelere karşı ve özellikle Ortadoğu halklarına karşı bu casusluk ve saldırı üslerine karşı çıkanın vay haline" demek istemektedir, ABD emperyalistleri ve yerli maşaları.

Sorunun bir yönü bu. Öteki yönü de, menfur olayın bir faşist darbe ortamını hazırlamak için en pervasızca girişimlerde bulunan ve bu amaçla "anarşi" denen şeyi tırmandıran kontr-gerilla, MHP, Ülkücü dernekler gibi faşist cephenin silahlı terörist kuvvetlerinin ABD emperyalizmi ile bir dayanışma gösterisi niteliği taşımasıdır.

Ankara katliamı faşist cephenin gücünü değil, güçsüzlüğünü kanıtlar, MHP, bu partinin yandaşları, genellikle faşizmin arkasında duran güçler, 12 Mart 1971'den buyana kendileri için en elverişli koşullarda fiilen iktidara ortak olmuşlar, devlet aygıtına sığınmışlardır. Elde ettikleri sonuç, emekçi halkın büyük çoğunluğunun faşizme karşı nefret ve kininin bilenmesi ve faşist cephenin burjuva devleti kurallarına uyar görünme olanağını yitirmesi ve en alçakça siyasal cinayetlerden medet umma durumuna düşmesidir.

Buna paralel olarak bağımsızlık ve demokrasi güçleri, tüm eksikliklerine karşın, her zamankinden daha güçlüdürler, bizim için sorun, bu muazzam potansiyel devrimci gücü en etkin biçimde harekete geçirmeyi bilmek, bu amaçla bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm saflarını sıklaştırmaktır.

TÜRKİYE EMEKÇİ PARTİSİ
GENEL BAŞKANI
MİHRİ BELLİ

Vatan Partisi

6 TİP üyesinin katledilmesi ile ilgili olarak Vatan Partisi Genel Başkanı Mehmet Özler'in yaptığı açıklama:

En son 6 TİP'linin faşist milislerce katledilmesi finans-kapitalin sosyalistleri ve demokratları tasfiye planında yeni bir aşamadır. Bir yandan halk toplu katliamlarla sindirilirken, öbür yandan halkın öncüleri sosyalistler yok edilmektedir. Ve artık olaylar faşist milislerin açık savaş ilanına kadar varmış "9 ülkücü kuruluş, komünistlerin tepesini şehitlerimizin etrafında kenetlenerek ezeceğiz" diyerek katliam planlarını açıklamışlardır.

Finans-kapitalin en hayasızca vurgununa artık Ecevit Hükümeti de yetmemektedir. Ecevit hükümetinin görevi biterken, MHP'nin sıkıyönetim istemesinden bu yana katliamlar hızla artmış, halkı tam bir paniğe uğratma yolu sistemlice uygulanmaktadır.

Bu şartlarda sosyalistlerin, devrimci-

HALKI HİÇ BİR KUVVET YENEMEZ

lerin bir cephede birleşmesi için zaman gittikçe kısalmaktadır. Faşist milisler açık savaş ilanı ile tam bir saldırıya geçmişken, devrimci güçler hâlâ dağınıktır.

Vatan Partisi olarak 6 TİP'linin katledilmesini nefretle protesto ederken, bu olayın sosyalistlerin dayanışması için en son uyarı olmasını dilerim...

VATAN PARTİSİ
GENEL BAŞKANI
MEHMET ÖZLER

KÖY-KOOP

Yurdumuzda bir süreden beri devam eden insanlık dışı cinayetlere Bahçelievler katliamıyla bir yenisi eklenmiştir. Demokratik hak ve özgürlükleri ortadan kaldırmayı, yerine faşist bir baskı rejimi kurmayı amaçlayan güçler tarafından tertiplenen bu cinayetler, bir zincirin halkaları niteliğindedir. Emekçi halkın ekonomik, demokratik hak ve isteklerini baltalamayı amaçlıyan faşist rejim özlemcileri amaçlarına ulaşabilmek için eli kanlı kiralık çetelerini tüm demokrasi yanlısı kişi ve kuruluşlara saldırtmaktadırlar. Ancak, emekçi halkımızın örgütlü demokratik mücadelesi faşist rejim heveslerini boşa çıkartacaktır. Emekçi ve küçük üretici köylülerin ekonomik demokratik örgütü olan KÖY-KOOP hertürlü terörist eylemleri ve özünde halkımıza yönelik olan insanlık dışı cinayetleri nefretle kınar.

KÖY-KOOP
Genel Başkan Yardımcısı
M.HADİ İLBAŞ

TMMOB

Altı TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ üyesinin faşist canilerce hunharca öldürülmesi, kitlelere faşistlerin ve faşizmin insanlık dışı olduğunu bir kere daha gösterdi.

Faşistler, başta işçi sınıfı olmak üzere, tüm emekçilerin yükselen anti-faşist ve anti-emperyalist mücadelesini kan ve terörle susturmak ve kitleleri sindirmek istiyorlar. Biliyorlarki kitlelerin umutsuzluğa düşmesi, sinmesi, yılgınlık duyması yaşayabilecekleri tek ortamdır.

Bu nedenle tüm anti-faşist ve anti-emperyalist güçlerin, güçlü ve örgütlü eylemlerle, tek bir yumruk gibi faşizme karşı çıkmaları faşizmin mezarını kazacaktır.

Yaşasın anti-faşist, anti-emperyalist güçlerin eylem birliği.

TMMOB
2. Başkanı
İSMET RIZA ÇEBİ

Barış Derneği

TİP üyesi altı gencin hunharca katledilmesi, emperyalizmin desteklediği faşist güçlerin halkımızın yükselen barış, demokrasi ve bağımsızlık mücadelesini hedef alan kanlı saldırılarının yeni bir örneğidir.

Barıştan ve demokrasiden yana tüm ilerici, yurtsever güçlerin dayanışma ve eylem birliği ile gerçekleşecek halkımızın örgütlü, yığınsal ve aktif direnişi faşizme geçit vermeyecek, o ülkemizde giderek azgınlaşan faşist tırmanışı durdurup, geriletecektir.

İşbaşında bulunan hükümet can güvenliğini sağlamak için polisiye önlemlerle yetinmeyip tüm faşist odakların üzerine kararlı olarak yürümeli ve bu kanlı cinayet ocaklarını söndürmelidir.

BARIŞ DERNEĞİ
MERKEZ YÜRÜTME KURULU

Türkiye Yazarlar Sendikası

Faşist terörün tırmandırıldığı bugünlerde toplu öldürmelere girişen faşistler, boy hedeflerini açıkça belirlemişlerdir. Bu bireysel terörün, anarşik sağ-sol çatışmasının ötesinde bir olaydır.

Faşistler toplumcu, emekçi kitlelerine, onun partisine yönelttikleri toplu öldürmeleriyle sınıfsal tavırlarını ortaya koymuşlardır.

Perde arkasında bekleyen, ülkemizi kıskaç içine alan iç, dış sömürgenlerle egemen sınıflar, faşist terörle toplumcu ve emekçilerin yıldırılamayacağını bilmelidir. Gerçeği görüp bilen halkımıza da korku ve yılgı salamıyacaklardır.

Demokrasi ve insanlık düşmanı faşistler, ülkeyi sürüklemek istedikleri iç savaşla, yıldırma ve korku salmayla iktidarı ele geçirme düşlerinden boşuna medet ummaktadır.

Bir sınıf mücadelesi verdiğimizin bilincinde olan bütün ilerici, demokrat, toplumcu ve emekçi kitleler, tüm anayasal kuruluşlar, MHP ve kuruluşlarından odaklandığı açıkça ortaya çıkan faşizmin adalet önünde ve halkın gözünde mahkum edilmesi için birlikte hareket etmeli bu konuda hükümeti göreve çağırmalıdırlar.

TÜRKİYE YAZARLAR
SENDİKASI
GENEL SEKRETERİ
ADNAN ÖZYALÇINER

TÜS-DER

CHP ağırlıklı hükümetin ülkemizde faşizmi kurumlaştırmak isteyenlere karşı kesin tavır almaması sonucu emperyalizmin gizli-açık tüm güçleri hükümetin bu zaafından yararlanarak harekete geçmişler ve giderek saldırılarını artırmışlardır.

Tekellerin, patronların, toprak beylerinin sömürülerini sürdürebilmeleri için açık baskı rejimine yani faşizme olan özlemlerini artık gizlemek istemiyorlar. Bu nedenlerle demokratlara, ilericilere demokrasidan yana tüm güçlere karşı, toplu katliamlara varan faşist terör kampanyasına başlamışlardır. Bu kampanyada faşist MHP, ÜGD ve diğer gizli açık faşist örgütler başı çekmektedir.

8 Ekim 1978 tarihinde TİP üyesi 7 kişiye işkence ederek, sonradan öldürenlerin hunharca saldırısı sadece TİP değil, tüm ulusal demokratik güçlere yönelmiştir.

Biz Türkiye Sağlık emekçileri olarak bu hunharca saldırıyı lanetler, hükümetin umursamaz tavrını protesto ederiz. Bu olay da göstermiştir ki bugün acil olan görev tüm ulusal demokratik güçlerin güç ve cephe birliği gündemimizdedir.

TÜS-DER
Genel Başkanı
HASAN FEHMİ MAVİ

TÜMÖD

Yıllardır süren şartlandırma; komando kampları, eğitimleri, atış talimleri ülkemizdeik faşsit terörü bundan böyle hedef seçen toplu cinayetler ve katliamlar aşamasına getirdi. Ülke giderek bir iç savaş ortamına sürüklenmek isteniyor. Bu açıdan, faşizme karşı örgütlü kitlesel mücadeleyi savunan ve sol adına girişilen bireysel terörü de reddeden TİP'in son saldırılara hedef seçilmesi rastlantı değil. Ancak, TİP bu tahriklere kapılmadığını ve görüşünü değiştirmeyeceğini gerek son katliam üzerine aldığı tavır gerekse yetkililerinin sözleriyle açıkça belli etti. Türkiye İşçi Partisinin bu sorumlu ve ciddi tutumu demokratik güçler için bir güvence olmuşturk. Tüm demokratik güçlerin TİP üyesi gençlerin cenaze törenini büyük bir anti-faşist kitlesel gösteriye dönüştürmelerinde bu anlayışın etkisini aramak gerekir. Farklı siyasi görüşlere sahip TÜMÖD üyelerinin şimdiye kadar yapılan gösterilerdeki en geniş katılımı gerçekleştirmeleri anti-faşist güçlerin birliğinin ciddi kitlesel hareketlerden geçtiğinin bir göstergesi olmuştur.

TÜMÖD
Genel Sekreteri
GÜREL TÜZÜN

TÜMAS

6 devrimci gencimiz daha hunharca katledildi. Faşist katiller hiç ayırdetmeksizin emekçi halkımızın yanında devrim mücadelesine baş koyan gerçek yurtseverleri öldürüyrlar ve kitleleri yalanlarıyla alabildiğine yanıltıyorlar.

Bugün için saldırılar, cinayetler karşısında güçsüz kalınmasının faşist katillerin cezalandırılamamasının, faşist demagojinin yeterince teşhir edilememesinin nedeni, Türkiye devrimci güçlerinin dağınıklığıdır. Kendi içinde onlarca parçaya bölünmüş olan sol hareketimiz. egemen güçler karşısında halkın gerçek muhalefetini oluşturamıyor, halkı anti-faşist cephede sağlıklı bir mücadele içine sokamıyor.

Bunun bilincinde olarak tüm sosyalistler somut bir eylem birliği programı etrafında bir araya gelmeli ve sağlıklı bir ideolojik tartışma ortamı yaratarak tek ve güçlü proletarya partisini oluşturmalıdırlar. Ancak bu sağlandığı taktirde genç devrimci arkadaşlarımızın kanları yerde kalmayacak.

Emekçi halkımız sosyalistlerden bunu bekliyor.

TÜMAS
Genel Sekreteri
AHMET BALAMİR

Çağdaş Hukukçular Derneği

Türkiye'de faşist terör ve insanlık dışı cinayetler, Bahçelievlerdeki evlerine yatmaya giden Türkiye İşçi Parti'li altı gencin öldürülmesiyle yeni boyutlara erişti. İşçi sınıfının ve tüm yoksul halkın bilinçlenme düzeyinin yükselmesi emperyalist odakların buyruğundaki yerli işbirlikçilerini Türkiye'de açık faşizmi gündemde tutmaya zorluyor. Ambargoyla Ordu silahsızlandırılırken gizli kaynaklar ülkeye yüz milyonlarca dolarlık silah sokmanın, faşist militanları silahlandırıp çarpık bir iç savaşa doğru memleketi sürüklemenin, Şili, Endonezya... örneği bir büyük kıyımın hazırlık provalarını yapmanın gayretini sürdürüyor. Altı genç ve namuslu yurtseverin kahbece öldürülmesi bu hazırlıkların rezil bir bölümünü oluşturdu. Umarız ki BARIŞ GUVERCİNLERİ'yle- Faşizmi yola getirme düşlerinden uyanılsın da cinayetlerin ve terörün kökenine doğru, KONTR-GERİLLA'dan CIA denetimindeki ajanlardan ve kolluk güçlerine sızmış ruh hastalarından başlıyarak ciddi ve radikal bir temizliğin yukarıdan aşağıya doğru hızla sürdürülmesinde silah depolarını ortaya çıkarıp Faşizme kanat geren sahte vatanperverlerin maskelerini düşürmekte ve Adalete işlerlik kazandırmakta daha fazla gecikilmesin ve yurt çapında Faşizme çullanacak halk birliklerini kurup harekete geçirerek sevgili memleketimiz artık yaşanabilir hale getirilsin. Tüm halkımızı, gerçek yurtseverleri ANTİFAŞİST SAVAŞ birliğine çağırırken Ecevit iktidarını da bir kez daha uyarmayı görev sayıyoruz.

Genel Başkan
NİYAZİ AĞIRNASLI

İKD

Emperyalizm ve gericilik, kaba-ince her yolla faşizm özlemini açıkça dile getiriyor. Bireysel teröre başvuruyor, mezhep ayrılıklarını körüklüyor, orduyu kışkırtıyor, kitle katliamları düzenliyor. Kontrgerillası, faşist komandosu, maocu ajanları ile bir iç savaş ve terör ortamı yaratmak istiyor. Bu tertiplerin son kurbanı Ankara'da katledilen 6 genç sosyalist olmuştur.

Kanlı olayların kaynağı belgelerle ispatlanmıştır. Ama Hükümet hâlâ açıklamalarla yetinmektedir. Tırmanan faşizme karşı kesin önlemler almamaktadır. İç savaş körükleyicilerini devlet mekanizmasından temizlememektedir. Hükümet faşist tehlikeye karşı uygulanacak önlemlerde yığınların gücünü hesaba katmak, faşizmi yenecek gücün halkın örgütlü savaşımı olduğunu görmek durumundadır. Tüm ilerici güçlerin eylem ve örgütlü cephe birliği gerçekleştirilmeden faşizm yok edilemez, halkın çıkarları korunamaz.

Tek çıkar yol güç ve eylem birliğidir. Nüfusun yarısını oluşturan kadınların, faşizme karşı birlik duvarının örülmesindeki vazgeçilmez yerini almasında İlerici Kadınlar Derneği, tüm sorumluluklarını yerine getirecektir.

İKD
Ankara Çankaya Şubesi Başkanı
FİLİZ KARDAM

TÖB-DER Ankara Şubesi

Bahçelievler'de altı devrimcinin hunharca katledilmesi, faşizmin emekçi halkımıza karşı yürüttüğü yok etme savaşının bir parçasıdır. Bu olay ne anarşi ne de sağ sol çatışmasıdır, düpedüz faşist katliamdır.

Faşist terör karşısında tarafsız kalmak, faşist çetelere dokunmamak, sağa da sola da karşıyız safsatasıyla emekçi halkın anti-faşist direnişini bastırmaya çalışmak faşizme teslim olmak demektir.

Bugün, faşizme karşı tek bir yürek, tek bir yumruk olarak direnmek, bu yolda mücadele etmek temel görevlerimizden olmalıdır.

Emekçi halka kalkan eller kırılacaktır.

TÖB-DER
Ankara Şubesi Başkanı
SEYFETTİN BİCAN

DDKD

Türkiye'de emekçi halklarımızın devrimci-demokratik mücadelesi yükseldikçe sömürgeci burjuvazinin saldırıları, anti-demokratik uygulamaları da yoğunlaştırmaktadır. Bugün sömürgeci burjuvazinin faşist kanadı, artık faşist diktatörlük özlemini saklayamaz hale gelmiştir. Bunun içindir ki, faşist terör ve katliamlarına giderek hız vermiş bulunuyor. Tek tek insanların kanıyla yetinemez hale gelen faşistler, artık toplu katliamlarla emekçi halklarımızı yıldırmaya, sindirmeye ve de başarabilirlerse teslim almaya çalışıyorlar.

8 Ekim gecesi, Bahçelievler'de 6 ilerici-yurtseverin katledilmesiyle sonuçlanan kanlı olay, faşistlerin amaçlarına varmak için hangi insanlık dışı yollara başvurabileceklerini sergiler niteliktedir. Halk düşmanı faşistlerin provakasyonlarına, tertiplerine ve katliamlarına karşı duyarlı olmak, Faşizme karşı emekçi halk güçlerinin örgütlü aktif mücadelesini yaşamın her alanında sürdürmek kaçınılmaz hale gelmiştir. Güncel demokratik görevimiz budur.

DEV-GENÇ

Emekçi halk güçlerine yönelen faşist katliamların bir yenisi 9.10.1978 tarihinde Bahçelievler'de tezgahlandı. Bu katliam faşist cinayetlerin ne ilki ne de sonuncusudur.6 yurtseverin ölümü birinin de ağır yaralanmasıyla sonuçlanan bu katliam, faşist güçlerin kendilerinden olmayan herkese nasıl saldırdığının, kitleleri terör ve faşist demagoji ile nasıl pasifize etmek istediğinin açık bir örneğidir.

Devrimciler; yığınların faşist terörle sindirilmesini istemiyorlarsa, halkın faşizme karşı direnişini örgütlemeyi ve aktif bir mücadele hattı izlemelidir. Bu mücadelenin karşısına dikilmek istenen, revizyonizmin "provakasyon mantığı" ve CHP'nin "sağa da sola da karşıyız" gibi... teslimiyetçi anlayışları teşhir edilmesi gereken sapmalardır.

Çünkü; Emekçi halkımız faşist terör karşısında meşru savunma durumundadır. Ve bu mücadelede emekçi halkımızın bırakacak hiçbir silahı yoktur.

— Emekçi halka kalkan eller kırılmalı,

— Bahçeli katliamın hesabı sorulmalı!

— KAHROLSUN FAŞİZM YAŞASIN MUCADELEMİZ!

DEV-GENÇ
Başkanı
YASİN KETENOĞLU

CHP Gençlik Kolları

Türk halkı Cumhuriyetin kuruluşundan bu yana tarihin en güç döneminden geçiyor. Uluslararası sermayenin finanse ettiği faşist güçlerin; planlı birşekilde halkımız üzerinde uyguladıkları terörizm, demokrasiden yana güçleri, anarşizmin içine çekmek için cinayetlerini sürdürüyor. 6 TİP'li arkadaş kahpece bu amaçla katledildiler.

Biz Demokratik Solcular olarak, Türk halkı üzerinde, demokrasiden yana güçler üzerinde oynanan, bu oyunlara hiçbir zaman gelmeyecek; toplumun içindeki silahların susturulamayacağının bilincinde olarak, demokrasiden; halkımızdan yana olan mücadelemizi kararlılıkla sürdüreceğiz.

CHP
Gençlik Kolları
Merkez Yönetim Kurulu

Sosyalist Gençler Birliği

Tüm demokrasi güçlerince nefretle karşılanan, "Bahçelievler Katliamı" olarak burjuvazinin eli kanlı uşaklarınca sahnelenen vahşetler zincirine eklenmiş olayı, Sosyalist Gençler Birliği olarak ber kez daha lânetliyoruz.

Faşist güçlerin, yok olmamak için iyice yoğunlaştırdığı "şiddet" olayları, demokrasi güçlerinin her kazanımında biraz daha dozunu artırmaktadır. Amacın ne olduğu, nereye varılmak istendiği ortadadır. İşte bu günlerde demokrasi güçlerinin birliği sorunu bütün yakıcılığıyla kendini bir kez daha dayatmaktadır. Sosyalistlerin, demokrasi güçlerinin hala birlikten uzak oluşu karşısında bu olaydan gereken ders alınmalıdır kanaatindeyiz.

"Bahçelievler Katliamı" büyük bir vahşet olmasının yanında, burjuvaziye

---

Faşistlerin pusu kurarak hunharca katlettikleri 6 Türkiye İşçi Partili için gösterilen kitleseltepki ile bu tepkinin örgütlenişi ve amacına ulaştırılması demokratik güçlerin ortak iş ve güçbirliği yapmalarına, faşizme ve emperyalizme karşı uyumlu ve etkin mücadele vermelerine yeni olanaklar kazandırmıştır.

Maocuların ve bireysel teröristlerin dışında bütün ilericilerin, demokratların, yurtseverlerin ve sosyalistlerin altı yiğit sosyaliste karşı son görevlerini yerine getirmek üzere düzenlenen kitlesel gösterinin amacına ulaşması doğrultusundaki çabaları, ufak tefek eksikliklere ve yanlışlıklara rağmen hedefine ulaşarak, demokratik güçlerin bundan böyle daha az eksik ve yanlışlıkla ortak iş yapmalarına yeni bir mevzi kazandırdı. Bu mevziyi etkinleştirmek, bu yolda yeni mevziler elde etmek için cılız ve etkisiz de olsa hataların önüne geçecek önlemleri almak; olumlu ve doğru olan tutum ve davranışları ön plana çıkartmak gerekmektedir. YÜRÜYÜŞ, bu alanda üzerine düşecek her çabayı gösterecektir.

Türkiye İşçi Partili 6 şehit için düzenlenen törene katılan kuruluşların temsilcilerinin tamamına yakınından olanaklarımız ölçüsünde demeçler alarak aynen yayınlıyoruz. Demeçlerden büyük bir bölümü, demokratik güçlerin ortak iş ve güçbirliği yapma anlayışının daha da etkinleşmesine katkıda bulunmakta, bu yoldaki engellerin kaldırılmasının kolaylaştırılmasını sağlamakta ve bu noktaları ön plana çıkartmaya özel bir önem vermektedir. Çok az da olsa, bir kısmında hâlâ eski hatalarda ısrar edilmek istendiği gözlemlenmektedir. Bu noktada, şimdilik şu kadarıyla belirtmek isteriz ki, demokratik güçlerin iş ve eylembirliği, çeşitli kişi yada kuruluşların, kendi "sosyalizm" anlayışlarının tartışma platformuna getirilerek bir "anlaşma"nın sağlanması değil, somut hedefler doğrultusunda yapılacak işin tarifinde ve yöntem ve araçlarının belirlenmesi temeli üzerinde gerçekleşecek ve yükselecektir.

Umud ederiz ki, sözünü ettiğimiz hatalarda direnenler, üyeleri ve yandaşları tarafından değerlendirileceklerdir.

Son çözümlemede ayrım gözetmeden saldırı üstüne saldırı düzenleyen faşizme karşı, birliği sağlayacak tutum ve davranışları önplana çıkartacak ısrarlı bir çaba her durum ve koşulda demokratik güçlerin ilk gündem maddesi olmalıdır. YÜRÜYÜŞ, bu anlayışa özel bir önem vermeye devam edecektir.

Bu yolda atılacak her adım, kazanılacak her mevzi, faşizmi kahredecek ve ezecektir.

Dergimize demeç veren demokratik güçlerin tümüne teşekkür ederiz.

YÜRÜYÜŞ

karşı kinimizin, mücadele azmimizin, bilendiği bir gün olarak anılacaktır. Üzgünüz. Ama bu üzüntü sınıf kinimiz ve mücadele azmimizden büyük değil. Bağımsızlık, Demokrasi, Sosyalizm mücadelemize kanlarını katan tüm kardeşlerimiz gibi altı kardeşimizi de unutmayacağız. Diğerleri gibi altı canın hesabı da "Mahkeme-i Kübra'ya" kalmayacak. Ve onları da gökyüzünde sosyalizm bayrağı dalgalanan Türkiye'de anacağız. Bundan hiç mi hiç şüphemiz yok.

Sosyalist Gençler Birliği
Merkez Yürütme Kurulu adına
FERRUH TUNÇ

Sosyalist Gençlik Birliği

Geniş halk yığınlarının nefretle karşıladığı Bahçelievler katliamı bizleri de derin bir üzüntü içerisinde bırakmıştır. Derginiz aracılığı ile tüm okurlarınıza başsağlığı dileriz.

Faşist hareketin sistemli olarak arttırdığı terör karşısında sessiz kalmak mümkün değildir. Faşist MHP ve gizli-açık örgütlerinin üzerine kararlılıkla gitmeyerek yeni cinayetlere ortam yaratan iktidar ise böylece kendi sonunu hazırlamaktadır. Öte yandan Devrimci-Demokrat güçlerde saldırıların üstüne aktif bir biçimde kitlelerle yürümek zorundadırlar. Bu noktada faşist saldırıların boy hedefi olan gençliğe de önemli görevler düşmektedir. Devrimci-demokrat ve sosyalist gençlik örgütlerinin güç ve eylem birliği büyük önem taşımaktadır.

Faşizme karşı birlik ve mücadele; bireysel terör ve sessiz kalma yerine, her alanda faşist odakların üzerine yürüme, kitleleri harekete geçirme. Başka seçenek yoktur...

Sosyalist Gençlik Birliği
Genel Başkanı
ÖKKEŞ ÜNLÜBAYIR

GENÇ-GÜÇ

Egemen parababalarının yıllar önce içine düştükleri ekonomik ve politik bunalım derinleşerek sürüyor. Zamlar, devalüasyonlar, vergiler, bunalımın yükünü emekçi yığınların sırtına yıkmayı amaçlayan bütün tedbirler, sahte "umut" ları parçalamaktan, yığınların hoşnutsuzluğunu arttırmaktan başka işe yaramadı.

Geriye tek yol kaldı: "Anarşi"yi tırmandırarak halkın can derdini geçim derdinin önüne geçirmek, karın gurultularını silah sesleriyle unutturmak. Böylece FAŞİST DİKTATÖRLÜK emellerini meşrulaştırmak.

TİP, TÜM-DER ve GENÇ ÖNCÜ üyesi arkadaşlara karşı girişilen insanlık dışı katliam bu planın bir parçasıdır.

Bu saldırı aynı zamanda bütün demokrasi güçlerine yöneliktir. Esas olarak da sosyalistleri tasviyeyi amaçlamaktadır.

GENÇ-GÜÇ (Devrimci Genç Güçler Birliği) olarak bu iğrenç saldırıyı protesto eder, bir kere daha faşizme karşı güçlerimizi birleştirmenin hayati gerekliliğini vurgularız.

GENÇ-GÜÇ
Ankara Şubesi Adına
TURHAN İÇLİ

Ankara'da yapılan cenaze törenine katılmış olan CHP Ordu Milletvekili Ertuğrul Günay faşist katliama ilişkin olarak YÜRÜYÜŞ'ün sorusunu yanıtladı:

Faşizm, saldırganlığını acımasız ölçüsüzlüklere vardırarak sürdürüyor. Demokrasiye ve toplumun anayasal biçimine karşı faşist güçlerin açtığı savaş günden güne daha çok kan dökerek yaygınlaşıyor.

Türkiye İşçi Partisi üyesi altı yurttaşımızın öldürüldüğü geçen haftanın ürpertici olayı, bunun son ve belik en çarpıcı örneği.

Yüzeyde, silahlı karşıt güçlerin çatışması diye sunulan bugünkü toplumsal kargaşanın, temelde, faşist saldırganlıklardan ve onların tertiplerinden kaynaklandığı artık gizlenemez biçimde görülüyor.

Faşizm, karşımızda demokrasi ve halk düşmanı olarak, kanlı elleriyle, tarihsel ve güncel en büyük "insanlık suçu" olarak duruyor.

Bu noktada şöyle sanıyorum ki- herkese önemli görev ve sorumluluklar düşüyor.

En başta siyasal iktidara, ülkemizde faşizmin kuramını ve uygulamasını oluşturup geliştiren siyasal-toplumsal odaklar apaçık belli olduğuna göre; onların üstüne kararlılıkla gitmek düşüyor. Dünyanın her yerinde faşizmin karanlığının toplumlara çöreklenmesinde, sosyal demokrasinin ikircikli, kararsız tutumunun önemli payı var ve bunlardan alınacak tarihsel ders sonsuz.

Öte yandan yalnız sosyalistlere değil; Türkiye'nin tüm namuslu, demokrat, yurtsever, ilerici güçlerine daha da ağır sorumluluklar düşüyor. Tüm tartışmaları bilinçle erteleyerek, tüm tertip ve tuzakları bilinçle bozarak en geniş biçimde demokratik bir güç ve eylem birliğinin sağlanmasıyla, faşizme karşı bir aşılmaz duvar oluşturmanın tarihsel sorumluluğu da onların omuzlarında.

İnanıyorum ki, herşeye rağmen, faşizme karşı omuz omuza vermiş, bilinçle örgütlenmiş bir halkın gücü, tüm zorlukları aşacaktır; mutlaka aşacaktır.

Faşist örgütlerin dosyası kabarıyor

BU DA MHP VE YAN KURULUŞLARININ 10 GÜNLÜK SİCİLİ

Faşist örgütlerin saldırı ve cinayet dosyası her geçen gün biraz daha kabarıyor. Faşist terörizm ile MHP ve ÜOD, ÜGD gibi yan kuruluşları arasındaki ilişkiyi kanıtlayan verilere her gün bir yenisi ekleniyor. Bahçelievler'de altı Türkiye İşçi Partili'nin katledilmesi bu kanıtların en çarpıcılarından biri olmuştur. Bütün bu kanıtlara rağmen başta MHP olmak üzere kendisine "ülkücü" diyen faşist terör örgütleri hakkında kovuşturma açılıp kapatılması yoluna gidilmesindeki her gecikme, bu örgütlere yakılmış bir yeşil ışık olacaktır.

Başbakan Ecevit, geçtiğimiz Cuma günü yaptığı bir açıklama ile, faşist terörizmin kaynağını gösteren yeni bir işareti daha kamuoyunun önüne koymuştur. Ecevit'in açıklamasına göre bu yılın başından beri saldırı ve cinayet olaylarından dolayı tutuklananların 1118'i "sağ eğilimli"dir. "Sağ eğilim"li denen teröristlerle MHP ve yan kuruluşları arasındaki açık ve gizli bağlar, artık kimsenin unutturamayacağı kadar belirginlik kazanmıştır. Demokratik güçlerin "MHP ve yan kuruluşları kapatılsın" talebinin gerçekleştirilmesi, artık bir gün daha geciktirilemeyecek bir ivedilik kazanmıştır.

İşte MHP ve yan kuruluşlarının on günlük sicili...

3 Ekim: Balgat olaylarına karışan Ülkü Ocaklarına mensup Naim Yanık ve Ahmet Çelik yakalandı.

Turizm Ticaret Yüksek Okulu ve Yüksek Öğretmen Okulunda sağcılar olay çıkardı. Çoğu Ülkü Ocakları üyesi olan 190 kişi gözaltına alındı, bir Ziraat Fakültesi öğrencisi silahla yakalandı.

Denizli Eğitim Enstitüsü öğrencisi Ahmet Sulubulut, MİSK, POL-BİR ve ÜLKÜ-BİR'in bulunduğu binada tabancayla vurularak öldürüldü.

Bursa İktisadi ve Sosyal Bilimler Fakültesi öğrencisi Mustafa Özkan bıcaklanarak öldürüldü. Özkan ölmeden önce 'beni faşistler vurdu' dedi.

Trabzon'da bir evin bodrum katında "Ülkücü Gençlik" imzalı, Malatya'da daha önce dağıtılmış halkı 'cihada çağıran' bildirilerle birlikte 5 adet tabanca, 6 şiş, bir dinamit, 8 çeşitli patlayıcı madde, bir bıçak, bir testere, bir falçata, 4 şarjör, 25 mermi ele geçirildi ve 16 kişi gözaltına alındı.

4 Ekim: MHP Şişli Gençlik Kolu Başkanı Yusuf Meral ve 9 arkadaşı hakkında "Devletin birliğini bozmayı amaçlar şekilde çete teşkil etmek, taammüden adam öldürmek, taammüden adam öldürmeye teşebbüs etmek, dinamit taşımak, bina bombalamak" suçlarından dava açıldı.

Uğur Yapar, Ömer Demirci ve Suat Sarı adlı ülkücüler öldürme, yaralama, saldırı ve bombalama suçlarından, ayrıca araba çalma ve diğer adi suçlardan dolayı tutuklandılar.

Balgat olayına karışan Ülkücü Naim Yanık ve Ahmet Çelik tutuklandılar.

Kahramanmaraş'tan 12 kilo 900 gram dinamit lokumu getiren Hasan Tahtalı ve Gazanfer Barışsever Kırıkkale'de tutuklandı. Bu ülkücülere görev ve yol harçlığı veren Etlik ÜGD Kitaplığı başkanı Ahmet Aydoğan ve ÜGD üyesi Erol Kara'nın da içinde bulunduğu 7 faşist yakalandı.

Denizli'de ÜGD üyesi Ahmet Sulubut'u öldüren MİSK üyesi Hayrettin Şişman tutuklandı.

5 Ekim: Adana'dan Ankara'ya 2 makinalı tüfek ve 4 şarjör getirirken yakalanan iki MHP üyesi 5'er yıl ağır hapse mahkum oldu.

İçişleri Bakanlığının hazırladığı bir rapora göre 1978'in ilk sekiz ayında işledikleri suçlar nedeniyle yargılanan faşist örgüt üyeleri şöyle bir dağılım göstermektedir: Büyük Ülkü Derneği – 28, Ülkü Ocakları Derneği – 26, Ülkü-Bir – 4, Toros Obası – 14, Ülkücü Gençlik Derneği – 7, MHP Gençlik Kolları – 4, MİSK Cevher-İş Sendikası – 3.

Kula İlçesinde TÖB-DER'li bir öğretmenin yaralanmasıyla ilgili olarak Ülkü-Bir üyeleri Dilaver Girgin, Münir Korkmaz, Aydoğdu Yalçın ve Erol Yılmaz açığa alındı, Ülkü-Bir ve Ülkü Ocakları Dernek Başkanları hakkında gıyabi tutuklama kararı verildi.

6 Ekim: Mamak katliamına katılan Yaşar Öter ve Faruk Saygılı adlı ülkücüler gözaltına alındı.

7 Ekim: Sabahattin Kunuk adlı işçiyi öldürmekten sanık komandolar polis tarafından yakalandılar ve suçlarını itiraf ettiler. Komandolar mahkemece tutuklandılar.

Adana'dan Ankara'ya makinalı tüfek getirirken yakalanan ve MHP tarafından kendileriyle ilişkileri olmadığı açıklananlardan MHP Gençlik Kolları Yönetim Kurulu üyesi Ali Halaman'ın yakalandığında üzerinden "Genel Merkezimiz tarafından görevlendirilen Ali Halaman Adana ile ilgili her türlü meselede yetkilidir." yazılı, MHP başlıklı ve MHP Gençlik Kolları Başkanı Mehmet Ekici imzalı bir kart çıktığı açıklandı.

8 Ekim: Niğde Aksaray'da sağcıların önce Lise bahçesine kızıl bayrak çekip daha sonra da halkı kışkırtması üzerine önce olayı tertipledikleri gerekçesiyle aralarında imam ve müftülük yaptırma derneği başkanının da bulunduğu 4 kişi tutuklanmış üç kişi hakkında da gıyabi tutuklama kararı alınmıştır. Daha sonra da gelişen olaylarda suçlu görülen 32 kişi tutuklanmıştır.

9 Ekim: Ankara Bahçelievler'de bir evi basan 4 kişi, 6 Türkiye İşçi Partili'yi hunharca katletti. Olaydan ağır yaralı olarak kurtulan Serdar Alten katillerin faşistler olduğunu söyledi.

Daha önce de iki kişiyi öldürdüğü saptanan komando Cengiz Aykan'ın otobüs kaçırarak 2 kişiyi kurşuna dizme olayının da faillerinden olduğu açıklandı.

MHP Zeytinburnu İlçe Başkanı'nın oğlu Mete Özder MHP Kocamustafapaşa Lokalinde komando Hüseyin Keser tarafından tabancayla vurularak öldürüldü. Yakalanan sanık suçunu itiraf etti.

Vahap Eren'in katili olduğu saptanan Ülkücü komando Hikmet Genç keban'da yakalanarak tutuklandı.

CHP Ayvalık İlçe Sekreteri ve İlçe Gençlik Kolları Başkanı üzerine ÜGD'den atış açıldı. Olay üzerine aralarında Şube Başkanı da bulunan üç ÜGD'li gözaltına alındı.

10 Ekim: MHP Şişli İlçe Başkanının 13 ayrı suça katıldığı ve arkadaşlarıyla birlikte idam istemiyle yargılanacakları açıklandı.

TİP Giresun-Merkez İlçe üyesi Selahattin Ögeç komando polis Faik Bucak ve Ülkü-Bir kurucusu Cemal Kızılkaya tarafından kaçırılmak istendi. Saldırganlar mahkemeye verildiler.

Mamak olaylarıyla ilgili olarak yakalanan komandolar Yaşar Öter ve Faruk Saygılı ile Ayvalık'ta CHP'lilere ateş ederek yaralayan ÜGD Başkanı ve bir arkadaşı tutuklandı.

11 Ekim: Balgat katliamı sanıkları savcıya silahlı eylem için örgüt kurduklarını açıkladılar.

Aralarında MHP Kahramanmaraş milletvekili Yusuf Özbaş'ın oğlunun da bulunduğu 12 komando, çeşitli bombalamalardan sanık olarak yargılanıyor.

MHP Gençlik Kolunun devletin birliğini bozmak için Ceza Kanununun 168. maddesinde tanımlanan "silahlı çeteye"dönüştüğü belirtildi. Bu nedenle İstanbul Savcılığı da MHP için kovuşturma istedi.

Soma'da ÜGD üyesi Halil Yörük Tamer Erçetin'i şişle yaraladı.

Uşak'ta Osman Duman isimli yolcuyu Ülkü-Bir'e götüren komandolar tüm parasını ve elbiselerini aldıktan sonra dövdüler.

Kahramanmaraş'ta bir süre önce bir kahveyi basan Ülkü Ocakları üyesi Cengiz Çetin Uğur, Veyis Necati Öztürk ve Veli Yarar Ağır Ceza Mahkemesinde 3'er yıl ağır hapis cezasına çarptırılmuşlardır.

12 Ekim: Doğan Öz'ün vurulduğu tabancanın sahibi Veli Güven yakalandı. Zafer Üstünel adlı öğrencinin de aynı silahla öldürüldüğü saptandı.

Bir yıl önce Ülkü Ocaklarına ait bildiriyi zorla dağıtmak isterken Mustafa Gönül'ü öldürdüğü iddiasıyla yargılanan Ata Mustafa Soyak ve 3 arkadaşının duruşmasına devam edildi.

DEMOKRATİK ÖĞRETİM UĞRAŞINDA ÖĞRETİM ÜYELERİNİN YERİ

■ *Öğretim üyelerinin genel olarak toplumsal yapının demokratikleşmesindeki yeri üzerine neler söylenebilir?*

■ Demokratik öğretim, toplumun demokratikleşmesi sürecinin ayrılmaz bir parçasıdır. Bu iki olguyu birlikte düşünmek gerekir.

Toplumsal gelişmenin aşamalarında, öğretim üyelerinin demokratik öğretim savaşımındaki etkinliği farklı olmaktadır. Emekçi kesimin görece az etkili olduğu, ya da bırakıldığı dönemlerde, öğretim üyelerinin bürokrasinin diğer ögeleri ile birlikte, özellikle düşün düzeyinde ve yasal düzenlemelerde demokratikleşme sürecine önemli katkıları olduğu söylenebilir. 1961 Anayasa'sından önce, Üniversite özerkliği üzerindeki tartışmalar bunun örneğidir. Ancak işçi sınıfı hareketinin gelişmesi, sermaye birikiminin sınıf çelişkilerine yeni boyutlar kazandırması ile birlikte öğretim üyelerinin genel demokratikleşme sürecindeki etkinlikleri de görece azalır. Bu doğal bir oluşumdur. Ancak öğretim üyelerinin yeni konumlarında da önemli işlevleri vardır: bir yandan bilimsel araştırma ve yayınları ile emekçi kesimlerin uğraşılarına yardımcı olmak; diğer yandan da öğretimin ve giderek toplumun demokratikleşme sürecine katkıda bulunmak. Öğretim üyelerinin yeni konumlarında bu işlevlerini yerine getirdiğini söylemek iyimser bir yargı olur. Öğretim üyelerinin, hızla değişen toplumsal koşullara yalnız 'uyum' sağlamaları değil, bunun ötesinde, bilimsel bir yaklaşımla sorunları ele almaları, temel işlevlerinden biri olmalıdır. Son yıllarda bile ülkemizde, 'bilimsel çalışma' gelişmiş kapitalist ülkelerde oluşturulan kuramsal ve uygulamalı çalışmaların 'aktarılması' olarak anlaşılmaktadır. Toplumsal yapı ile ilgili ve ülkenin gerçeklerinden kaynaklanan araştırma ve yayınlar, daha çok üniversite dışında üretilmektedir. Bu olgunun nedenleri üzerinde durulmalıdır.

■ *Üniversitelerde, öğretim üyelerinin en önemli gereksinmelerinden biri olan düşünce özgürlüğünün var olduğu söylenebilir mi?*

□ Yıllar yılı, toplumumuzda körüklenen, bir yerde kurumsallaşan düşünce düşmanlığının, doğal olarak, öğretim üyelerine de yöneldiği, onların araştırma ve yayınlarını sınırladığı bilinmektedir. Ülke 'demokrasiye' geçtiği yıllarda, üniversitelerden bir kısım öğretim üyelerinin salt düşünceleri nedeni ile uzaklaştırıldıkları, bunun son örneğinin 12 Mart sonrası dönemde görüldüğü göz önünde tutulursa, sorunuzun yanıtı kendiliğinden açıklık kazanır. Söz konusu düşünce, diyalektik ve tarihsel maddecilik yöntemlerini temel alan, Marx ve Engels'in geliştirdiği ve günümüzde, hemen tüm ülkelerde üniversitelerde düzenli bir biçimde öğretilen düşünce sistemidir. Bilimsel çalışma, niteliği gereği, bir kısım yöntem ve konuları, dokunulmaz, tabu konumunda tutamaz; yasaklama ve baskı ile düşünce özgürlüğü nasıl bağdaştırılabilir? Bu nedenledir ki, toplumun demokratikleşmesi ile üniversitenin demokratikleşmesi iç içedir, birbirinden ayrı düşünülemez.

Günümüzde, öğretim üyelerini baskı altında tutan en önemli etmen kuşkusuz, terör olaylarıdır. Tümü ile toplumu baskı altında tutan terörün, son yıllarda, öğretim üyelerinin can güvenliğine yöneldiği görülmektedir. Yavuz, Tanilli, Cömert v.b. salt düşünceleri nedeni ile saldırıya uğramış, bunlardan ikisi yaşamlarını yitirmişlerdir. Terörün, diğer zararları yanında, sağlıklı bir düşün ortamını da yok ettiği açıktır. Bu durumda, düşünce özgürlüğü, var olduğu kadarı ile, önce kendi engellerini ortadan kaldırmak için kullanılmalıdır.

Kanımca, öğretim üyelerinin üzerinde araştırma yapmak ve kamuoyuna çözüm önerileri sunmak zorunda oldukları temel konulardan biri, ve günümüzde en önemlisi, terörün, toplumsal-ekonomik nedenlerinin açıklanmasıdır. Üniversite özerkliği, toplumsal bunalım durumunda, terör ortamında suskunluk olarak algılanmamalıdır.

■ *Üniversitenin kendi içinde demokratikleşme düzeyi nedir?*

□ Üniversitenin, kendi içinde demokratikleşmeyi başardığı söylenemez. Ülkemizde, hâlâ, ODTÜ gibi birkaç kurum dışında öğretim üyesi sayılmak için en az 'üniversite doçenti' olmak gereklidir ve üniversite yönetimine, öğretim çalışmalarını doktorasını tamamlamış akademik personelin katılması sınırlı tutulmuştur. Oysa günümüzde, çok hızlı bir bilimsel ve teknolojik değişmenin olduğu; bunun yalnız izlenmesinin değil toplumsal koşullarla bileşimlerinin ortaya çıkarılması gerektiği ve bu süreçte genç öğretim elemanlarına olan gereksinim yadsınamaz. Akademik başarının göstergesi, belli zaman aralıkları ile alınan ünvanlar olmamalıdır. Kastlaşmaya olanak veren bir yapı, gerçek bilimsel çalışmanın bir ön koşulu olan demokratik ortamı sağlayamaz. Ek olarak, öğretim kurumunun yönetiminde, öğrencilerin, diğer çalışanların söz sahibi olması, kurumun sağlıklı çalışması için de zorunludur. Ancak bu tür bir demokratik anlayışla üniversiteler, toplumun demokratikleşme sürecine katkıda bulunabilir; birer 'fildişi kulesi' olmaktan kurtulabilir.

■ *Son günlerde yüksek öğretimle ilgili yeni bir yasal düzenlemeden söz edilmektedir, bu konudaki görüşleriniz nelerdir?*

□ Yüksek öğretimin içinde bulunduğu bunalım, yeni bir yasal düzenlemeyi zorunlu kılmaktadır. Yasal düzenleme, öğretim kurumlarında özgür düşüncenin kurumsallaşmasına, toplumsal gelişme dinamiğinin bilimsel verilerle değerlendirilmesine ve çağdaş teknolojik gelişmelerin ülkemizin gereksinmelerine uyumlu yeni bireşimlere olanak vermelidir. Çağımızda, yüksek öğretimin bir bütün olarak ele alınması zorunludur. Bu nedenle hazırlanacak yasanın genel bir 'çerçeve yasa' olması ve tümü ile yüksek öğretimi kapsaması gerekir. Ancak, bu genel düzenleme, yüksek öğretim kurumlarının farklı nitelikler kazanmasına, yeni gelişme doğrultuları oluşturmasına olanak verici dinamizme sahip olmalıdır. Yeni yasa ile, yüksek lisanslı ve doktoralı öğretim elemanlarının öğretim üyesi sayılmasına olanak verilmeli; kurumun tüm ögelerinin yönetiminin oluşmasına katkısı sağlanmalıdır.

Yüksek öğretimin temel sorunlarından biri olan mali özerkliğin yeni yasada ele alınması zorunludur. Ayrıca, öğretim kurumlarına sağlanan kamu kaynaklarının bir kurumdan diğerine büyük farklılıklar gösterdiği, öğretim araç ve gereçlerinin, bina ve kütüphane olanaklarının, eşitlikçi bir biçimde ve etkin kullanımının sağlanamadığı bilinmektedir. Ayrıca, 'her ilde bir Üniversite' eğilminin bir sonucu olarak, özerk üniversiteler yerine çok sayıda 'bağımlı' üniversite kurulmaktadır. Yeni yasada, bu gelişmenin, demokratikleşme yönünden sakıncalarını giderecek düzenlemeler getirilmelidir.

Son olarak, ülkemizde, yüksek öğretim kurumlarının, bilimi halka götürme işlevini yeterince yerine getirdikleri; ayrıca akademik ünvanı bulunmayan araştırmacı, yazar ve düşünürlerle ilişki kurdukları, öğretimde bunlardan yararlandıkları söylenemez. Yeni yasa ile bu tür gelişmelere de olanak hazırlanmalıdır.

Öğretim üyeleri görev başında.

Taksitli devalüasyonlar çay emekçilerini dara soktu

ÇAY SÖMÜRÜSÜNE SON!

Çay üreticilerinin çilesi sürüyor. Mevsim boyunca verdikleri emeğin karşılığını üretici bu yıl yine alamadı. Kalite açısından dünya pazarlarında ilk sıraları işgal etmesine karşılık çay, yine de üreticisine beklenileni veremiyor. Küçük topraklar üzerinde çay yetiştirmek zorunda kalan üretici, ürünü topladıktan sonra hükümet tarafından açıklanan taban fiatını bekliyor. Umutla beklenen taban fiatından sonra, verilen emeğin karşılığını alamamanın umut kırıklığı kaplıyor üreticiyi. Her yıl böyle sürüp gider; bu yıl da böyle oldu.

Çay genellikle Çaykur ve ona bağlı fabrikalar tarafından satın alınıyor. Bu kurumun aracılığıyla da bir takım kişiler yıllardır habire ceplerini dolduruyor. Çay vurgununun kökeninde öncelikle taban fiatları var. MC hükümetlerinin üreticiyi tatmin etmeyen taban fiatlarından sonra, CHP hükümetinin açıkladığı taban fiatları da pek farklılık göstermedi. Bu durum, üreticiden yana görünüp umut olarak yutturulmaya çalışılan CHP'nin, MC partilerinin yolunu seçtiğinin en açık kanıtı oldu. CHP Hükümeti bununla da kalmadı; iktidar olur olmaz yaptığı devalüasyonla, önceden kalan çay borçlarını çayın maliyetinden çok daha alt düzeyde ödenmesine katkıda bulundu.

Her şeye rağmen çay üreticisi yalnız değil. Türkiye İşçi Partisi Pazar İlçe Örgütü yayınladığı bir bildiriyle çay üreticilerine, çay volisinin nasıl vurulduğunu ve bunun önüne geçilmesinin yollarını gösteriyor. Üreticileri, bu sömürünün önünü alabilmek için TİP saflarında örgütlenmeye çağırıyor ve paranın değerinin daha fazla düşmeden borçların ödenmesini talep ediyor. Bildirinin dağıtımı halk tarafından ilgiyle karşılanıyor.

Çay üreticilerinin haklarını alabilmeleri örgütlü mücadeleden geçiyor.

DÖRDÜNCÜ PLANA GÖRE TÜRKİYE KAPİTALİZMİNİN GELİŞMESİ

Dördüncü Beş Yıllık Kalkınma Planı, Yüksek Planlama Kurulu ile Bakanlar Kurulu'nda görüşülüyor. 22 Ekim'de Meclislere sunulacak. Kasım ayı sonuna kadar da yasalaşması gerek.

Dördüncü Plan'ın hedefi, Türkiye'yi 1983 yılında, dünya kapitalist sistemi içinde sözü geçen bir ülke haline getirmek. Bu hedefe yönelik politikalar saptanmış. Plan'ın, ikinci cildi genel olarak, üçüncü ve dördüncü ciltleri ise sektörler düzeyinde bu politikalarla ilgili. Birinci cilt ise, belge niteliğinde. Türkiye'nin dünya kapitalist sistemi içindeki bugünkü yeri ve kapitalizmin gelişmesi konusunda...

TARIMDA KAPİTALİSTLEŞME

Dördüncü Plan'da, tarım alanındaki kapitalistleşme konusunda şöyle deniliyor:

"Tarımda kapitalistleşme süreci, kırsal kesimdeki hızlı nüfus artışı, tarım kesimindeki topraksız çiftçi ve topraksız aile sayısını da önemli ölçüde yükseltmiştir. Nitekim 1963 Tarım Sayımı sonuçlarına göre yüzde 9,1 olan topraksız aile oranı, 1968'de yüzde 17,5'e ve 1973 yılında yüzde 21,9'a çıkmıştır.

Öte yandan, topraksızların ya da küçük işletmelerin büyük bir çoğunlukla çok ufak toprak alanlarını kiraladıkları, buna karşılık büyük toprak sahiplerinin giderek daha geniş alanları kiraladıkları görülmektedir. Tüm bu gelişmeler *tarımda kapitalistleşme sürecinin mülksüzleşmeyi ve aynı zamanda başkasının toprağını kiralama eğilimlerini büyük ölçüde hızlandırdığını ve toprak topluluşmasına yol açtığını göstermektedir."*

Tarımdaki kapitalistleşme sürecinin boyutlarını belirleyen başka bulgular da yer alıyor Plan'da. "Üretim Teknolojisi" ara başlığı altında şu bilgiler veriliyor:

"Üçüncü Plan döneminde kimyasal gübre kullanımında önemli artışlar olmuştur. 1972 yılında 3,3 milyon ton olan kimyasal gübre kullanımı, yılda ortalama yüzde 14,9 oranında artarak, 1977 yılında 6,6 milyon tona ulaşmıştır. Hektar başına kimyasal gübre kullanımı ise 1972 yılında 34 kilogramdan 1977 yılında 67 kilograma yükselmiştir.

1972 yılında 135.726 olan traktör sayısı 1977 yılında yaklaşık olarak 330.000'e yükselmiştir. Ancak, Plan hedeflerini aşan bu sayısal artışa karşın kapasitenin yeterli etkinlikte kullanıldığı söylenemez.

1972 yılında 1,9 milyon hektar olan sulanan alan, 1977 yılında 2,6 milyon hektara ulaşmıştır. Sulanabilir alanın 8,5 milyon hektar olduğu varsayılırsa, sulanan alanın oranı 1972'de yüzde 22,4 iken 1977'de yüzde 30,0 dolaylarına çıkmıştır."

SERMAYE BİRİKİMİ

Dördüncü Plan'da, geçmiş plan dönemlerinde "sermaye birikiminin kaynakları"ndaki gelişmeler incelenirken, özel kesim yatırımlarının kamu yatırımlarına göre öncelik kazandığına dikkat çekilmiştir:

"Birinci ve Üçüncü dönemlerinde kamu yatırımlarının payı Plan'da amaçlananın gerisinde kalmış, İkinci Plan döneminde ise amaçlanan düzey biraz aşılmıştır. Özel kesim yatırımlarında Birinci Plan döneminde öngörülen pay aşılmış, İkinci Plan dönemindeki pay Planda öngörülen düzeyde olmuş, Üçüncü Plan döneminde ise özel kesimin payı Planda öngörülenden yüksek gerçekleşmiştir."

Kamu yatırımlarının düşük gerçekleşmesinin temel nedeni olarak, kamu kesimindeki yanlış kaynak kullanımı ile kuruluşların yatırım uygulamasında gitgide daha başarsız olmalarının gösterildiği Dördüncü Plan'da yatırımlara ilişkin olarak aşağıdaki tabloya da yer verilmiştir:

TOPLAM YATIRIMLAR İÇİNDEKİ YÜZDE PAYLAR

Toplam	100	100	100	100	100	100
* Kamu	59,9	53,6	52,6	52,9	56,4	51,1
* Özel	40,1	46,4	47,4	47,1	43,6	48,6

Tablodaki bilgilerden de açıkça görüldüğü gibi, özel kesim yatırımlarının payında, kamu aleyhine kararlı bir artış eğilimi gözlenmektedir.

Dördüncü Plan'da, önceki plan dönemlerine ilişkin "sermayenin topluluşması ve yoğunlaşması" bilgileri de, kapitalist gelişmenin boyutlarına ışık tutmaktadır:

"Sermayenin topluluşması ve yoğunlaşması olgusu, Üçüncü Plan döneminde hızlanarak süregelmiştir. Topluluşma sürecinin göstergelerinden biri olan sermaye şirketleri, özellikle de anonim şirketler dönem içinde hızlı bir gelişme göstermişlerdir.

İkinci Plan dönemi boyunca 1.296 anonim şirket kurulmuşken, yalnızca 1977 yılında 1.584 anonim şirket kurulmuş olması bu hızlı gelişmeyi vurgulamaktadır. Öte yandan, Üçüncü Plan dönemi içinde kurulan anonim şirketlerin yaklaşık yüzde 60'ı imalat sanayiinde bulunmakla birlikte, hizmetler kesimine yönelen anonim şirket sayısında da belirgin bir gelişme izlenmektedir.

Gene Üçüncü Plan dönemi içinde hızlı bir holdingleşme olgusunun varlığı gözlenmektedir. Nitekim, 1972 yılına kadar kurulan holding sayısı 34 iken, kararlı bir gelişme ile bu sayı 1977 yılında 150'ye yaklaşmıştır.

1975 yılında kayıtlı sermayesi 200 milyon liranın üzerinde olan holdingler tüm holdinglerin yüzde 6'sını oluştururken, bir milyonun altında kayıtlı sermayesi olanlar yüzde 4'ünü oluşturmaktadırlar. Kayıtlı sermaye bakımından holdinglerin yaklaşık yüzde 61'inin 10-30 milyon lira grubunda toplanmış olması büyük bir sermaye yoğunluğu olmadığı izlenimini vermekteyse de, sermaye kâr ve ihtiyatlarla birlikte ele alındığında bu görünüm büyük ölçüde değişmektedir.

Sermaye yoğunluğunun bir göstergesi olan çalışan başına düşen sermaye miktarının artışı, özel kesimde kamu kesimine oranla daha hızlı olmuştur."

TÜKETİM OLGULARI

Kapitalist gelişmenin dışa bağımlılığını gösteren veriler ise, üretim ve tüketimin bileşiminde bulunmaktadır. Dördüncü Plan'da, toplam sanayi üretimi içinde tüketim mallarının payının yüzde 49 düzeyinde olduğu vurgulanmaktadır. Bu pay, Plan'daki verilere göre dayanıklı tüketim malları da eklendiğinde yüzde 60'a kadar varmaktadır. Buysa, "dışa bağımlılığı" arttıran bir sanayi yapısı olarak değerlendirilmektedir.

Dördüncü Plan'da, tüketim harcamalarının da ekonomik gelişme doğrultusunda geliştiği kaydedilmektedir:

"Özel tüketim harcamalarının belirli bazı mal gruplarına göre dağılımı incelendiğinde, ekonomik gelişme ve gelir artışına bağlı olarak talep yapısında tarım ürünlerinden tarım dışı sektörlerin ürünlerine doğru göreli bir değişim olduğu anlaşılmakta, en hızlı artış gösteren harcama kalemlerinin dayanıklı tüketim malları, dokuma giyim, içki, tütün, deri ve besin ürünlerinde olduğu görülmektedir. Dayanıklı tüketim mallarına yönelik harcamalar ise daha çok televizyon alıcısı, elektrik süpürgesi, otomobil ve buzdolabı alımlarından kaynaklanmıştır."

BİR ÜYE DAHA, BİR YUMRUK DAHA

Türkiye İşçi Partisi'nin 7. İl Temsilcileri Toplantısı geçtiğimiz 7-8 Ekim tarihlerinde yapıldı. 48 il çevresinden ve 219 ilçeden temsilcilerin katıldığı toplantının ilk gününde Genel Başkan Behice Boran bir açış konuşması yaptı. Toplantının dinleyicilere açık olan bu bölümünü çok sayıda Partili, Parti yandaşı ve konuk izledi. Behice Boran'ın yurt ve dünya sorunlarını kapsayan konuşması sık sık "Önderimiz Boran, Silahımız Partimiz", "Sosyalist Türkiye", "Çark Başak Sosyalizmi Kuracak" sloganlarıyla kesildi.

TİP Genel Başkanı Boran'ın açış konuşmasından sonra kapalı olarak devam eden ilk günün çalışmalarının akşamında çok sayıda konuk tarafından izlenen bir de Parti gecesi düzenlendi. Gecede İşçi Kültür Derneği Tiyatro ve Halk Oyunları Kollarının ortaklaşa düzenledikleri Şeyh Bedreddin oyunu sergilendi. Zeliha Berksoy da, Nazım'dan şiirleriyle geceye katıldı.

Çalışmalarını ikinci gün de sürdüren Türkiye İşçi Partisi 7. İl Temsilcileri toplantısında bu toplantıyla birlikte açılan "Üye Kazanma Kampanyası" üzerine görüşler belirtildi, öneriler yapıldı. Parti yetkililerince yapılan açıklamada görüşmelerin, tüm örgütün, açılan "Üye Kazanma Kampanyası'nın hızla amacına ulaştırılması yönünde hazırlıklı ve kararlı olduğunu ortaya koyduğu" belirtildi. Türkiye İşçi Partisi İkinci Büyük Kongresi'ne kadar sürecek olan üye kazanma kampanyasının, tüm yurtta hem yeni nicel açılımları sağlayacağı, hem de Parti'nin tüm yurtta örgütlenme çabasında önemli mevziler kazandıracağı ifade edildi.

TİP Genel Başkanı'nın açış konuşmasında dile getirilen "Daha çok üye, daha büyük örgüt, daha etkin eylem" sloganıyla sürdürülen TİP İl Temsilcileri toplantısında, Parti'nin daha çok üyeye ve daha büyük ve güçlü bir örgüte sahip olmasının, faşizme karşı indirilmiş bir yumruk da olacağı belirtildi.

Faşist çeteler tarafından kalleşçe şehit edilen altı yiğit arkadaşlarına karşı son görevlerini yerine getirirken, Ankara'da düzenlenen kitlesel gösteride tüm TİP örgütlerinin gösterdiği kararlılık, Parti'nin yeni kadrolarla zenginleşmesi yolunda başlatılan kampanyanın başarısının ilk işaretini oluşturdu.

TİP İlTemsilcileri Toplantısı tamamlandı

Çokuluslu şirketlerin oluşturduğu "Üçlü komisyon" emperyalizmin "trilateralizm" stratejisini çiziyor

EMPERYALİZMİN BEYİN TRÖSTÜ

DOĞAN ÖZGÜDEN

Brüksel, Belçika'nın başkenti. Nüfusunun iki farklı halktan, Walon ve Flaman halklarından oluştuğu ve ulusal çelişkilerin en yoğun hissedildiği bu 10 milyonluk küçük Avrupa ülkesi'nin, en şiddetli dil kavgasına sahne olan kenti. Bu nedenle adını günlük gazete haberlerinde sık sık duyurur. Nasıl duymasın ki? Ülkenin flaman bölgesinin göbeğinde bir adacık teşkil eden kentin nüfusunun büyük çoğunluğu, tam aksine, Walon'ların dili olan Fransızcayı konuşur. Böylesi bir çelişki, ülkede sınıf savaşımı asıl hedefinden saptırtmak isteyen burjuvazi için bulunmaz bir fırsattır. Ne zaman sendikal savaş şiddetlense, ne zaman sosyal sorunlar siyasal platforma gelse, dil ve toprak kavgası birdenbire güncelleştirilir; radyosuyla, televizyonuyla, mitingiyle, yürüyüşle tüm dikkatler frankofon-flaman kavgasında odaklaşır.

Bu yapısı, Brüksel'e daha geniş planda da büyük bir hareketlilik kazandırmıştır. Avrupa kıtasındaki merkezi konumu da gözönünde tutularak, fakat özellikle de üstyapıdaki kavgaların, sosyal mücadeleleri ikinci planda bırakmasının avantajları dikkate alınarak, Belçika'nın başkenti, aynı zamanda Avrupa'nın başkenti, hatta daha da ileri giderek tüm çok-uluslu şirketlerin merkezi durumuna getirilmiştir.

Avrupa Ekonomik Topluluğunun merkezi Brüksel'dedir. Yeni açılan metro hattının en görkemli istasyonu Schumann'ın üzerinde yükselen dört kanatlı binanın önünde dokuz Avrupa ülkesinin bayrağı dalgalanmaktadır. Zaventem hava alanına giden yolun sağında ise 16 bayrağıyla emperyalist askersel saldırı örgütü NATO'nun karargâhı yeralır.

Brüksel ve Anvers şehirlerinde yükselen zevksiz beton ve çelik yapıların cephelerinde Amerikan veya Japon tekellerinin tabelaları, yerli Belçika firmalarınınkine ağır basar. Bunlar sadece Belçika'nın ekonomik yaşamını denetimleri altında tutmakla kalmamakta, Avrupa, hatta Ortadoğu, Asya ve Afrika üzerindeki ağlarını da buradan örmektedirler.

Belç... radyo ve televizyon haber programları, gazetelerin sütunları, NATO ve Ortak Pazar karargahlarındaki iç mücadelelerin, çokuluslu tekellerin aralarındaki korkunç yatırım ve pazarlama kavgasının haberleriyle doludur. Bu olgulara yüzeysel bakıldığında, Belçika'nın, emparyalizmin üç merkezi, yani ABD, Batı Avrupa ve Japonya arasında amansız bir mücadelenin sahnesi olduğu da söylenebilir. İşte bu kanıdan hareketledir ki, kimi "ilericiler", Amerikan emperyalizminin karşısına bir Avrupa Ekonomik Topluluğu ile set çekildiği, bunun için bu topluluğa ne bahasına olursa olsun girilmesi gerektiği görüşünün havariliğini yapmaktadırlar.

Oysa, emperyalist kampın üç merkezi arasındaki taktiksel farklılıklara rağmen, stratejik planda, özellikle son yıllarda, sosyalist ülkelere ve gelişmekte olan ülkelere karşı uyumlu ve dayanışmalı davranmayı sağlamak üzere hinoğluhince hazırlanmış bir planın uygulaması içindedirler.

Agnelli: Avrupa Kontenjanında birinci isim.

Bu, "trilateralizm" (üç yanlılık) stratejisi planıdır.

Bu stratejik plan, çokuluslu şirketlerin güvenilir adamlarından oluşan ve üç merkezin temsilcilerinin de eşit oranlarda yeraldığı "Üçlü Komisyon" adındaki beyin tröstü tarafından hazırlanmıştır. İşte Brüksel'deki NATO Karargâhı'nda, AET merkezinde ve çokuluslu şirketlerin Avrupa merkezlerinde bütün aktik kararlar, görünüşte çelişkili de olsa, bu beyin tröstü'nün çizdiği strateji doğrultusunda alınmaktadır.

BİLATERALİZM'DEN TRİLATERALİZM'E...

"Aslında trilateralizm, İkinci Dünya Savaşı sonundan beri ABD ile Batı Avrupa arasında sürdürülen bilateralizm (ikiyanlılık)'ın yeni bir aşamasıdır. Sadece bu kez, Japonya'da, üçüncü bir emperyalist güç olarak takuna dahil edilmiştir. Atlantik taraftarlarının çoğu, özellikle Batı Avrupalılar, kumpanyaya üçüncü bir tarafın katılmasına uzun süre inatla karşı çıkmışlardır. Japonya'nın 1964'te OECD'ye girebilmesi, ancak, ortaklarını askeri, siyasal ve ekonomik bağlarla kendi denetimi altında tutmak isteyen Washington'un baskısı sonucu mümkün olabilmiştir. Japonya'nın katılmasıyla, bu örgüt daha o tarihlerde trilateralist bir yapıya bürünmüştür."(1)

Bilateralizm'den trilateralizm'e geçmek için ilk çalışmalar, 1971-72 yıllarında başlamıştır. Bu düşünceyi ilk ortaya atanlar, *Japon Süper Devleti*'nin yazarı Herman Kahn, *Japonya ve Atlantik Dünyası* ve *Kriz ve Japonya'daki Değişim* adlı etüdlerin yazarı Zbigniew Brzezinski olmuştur.

Bu çalışmalarda, Japon pazar ekonomisiyle ABD ve Avrupa ekonomilerinin yakınlığı, hattâ "kanbağı" üzerinde durulmuştur.

Trilateralizm'in beyin tröstü işlevi gören "Üçlü Komisyon" ise, 1973 yılında, Chase Manhattan Bank'ın Başkanı David Rockefeller'in girişimiyle oluşturulmuştur. Fakat *The New York Times* Gazetesi'ne göre, komisyon'un asıl kurucusu, bugün Cumhurbaşkanı Carter'ın Başkanlık Danışmanı olan Brzezinski'dir. O sırada Columbia Üniversitesi'nde öğretim üyesi olan Brzezinski, uzun yıllar komisyonun başkanlığı görevini de yürütmüştür.

Üçlü Komisyon, kamoyuna "resmi niteliği olmayan kişilerden oluşan bir grup," diye tanıtılmaktadır. Rockefeller'e göre, "Resmi niteliği olmayan kişiler, uluslararası işbirliğinin daha mükemmel biçimlerinin araştırılması çalışmalarında, resmi kişilere, hükümetlere göre daha esnek davranabilirler." (2)

Komisyon "üçlü"dür, çünkü gelişmiş kapitalizmin üç merkezi arasında daha sıkı bağlantılar kurulmasını amaçlamaktadır. Sanayicilerin ve maliyecilerin büyük çoğunluğu oluşturduğu komisyonun 270 üyeliği, ABD, Batı Avrupa ve Japonya arasında oldukça eşit bir şekilde paylaşılmıştır. Ne var ki, komisyon, Batı Avrupa'nın ve Japonya'nın da ABD'nin pozisyonlarını desteklemelerini amaçlayan bir tutum içindedir.

Zira, trilateralizm, kapıtalist dünyada, Kissinger'inkine göre daha hinoğluhince düşünülmüş yöntemler kullanarak ABD'nin liderliğinin güçlendirilmesine hizmet etmektedir. Bunu yaparken, Kissinger'in zaman zaman ABD'nin müttefiklerini rahatsız etmiş olan çıkışlarına benzer tavırlardan dikkatle kaçınılmaktadır. Trilateralizm, bunalım içindeki kapitalizmin durumunu kurtarmayı amaçlayan "dünya çapında yeni bir *new deal*" sayılabilir. Bu durumu kurtarma operasyonu, mevcut düzen çerçevesinde "daha eşitlikçi bir ilişki" yaratmayı amaçlayan bir reformizm anlayışla yürütülmektedir. Bu reformizmin hedefi, sosyalist ülkelere ve üçüncü dünyaya karş Batı Avrupa ve Japonya'nın dahil olduğu bir blok oluşturmaktır.

TRİLATERALİZM STRATEJİSİ

Üçlü komisyon, benzer psikolojik, tarihsel, ideolojik v.b. unsurlara dayanan ekonomik sistemler arasında daha yakın bağların kendiliğinden oluşamayacağı görüşündedir. "Kapitalizmin üç merkezinin dayanışması, sadece onların uluslararası pozisyonlarının yakınlaştırılması için değil, aynı zamanda kitlelerin aktifleşmesine ve siyasallaşmasına karşı çıkmak, burjuva demokrasisinin, kültürel ve moral yaşamın bunalımları da dahil sistemin tüm hastalıklarını tedavi edebilmek, kapitalist ülkeler yöneticilerinin 'tarihsel karamsarlığı'nı ve sosyal gelişmeye inançsızlığını gidermek, bütünsel bir moral normlar ve değerler sistemi yaratmak için gereklidir."

Komisyon, gelişmekteolan ülkelere karşı nasıl tavır alınacağı gibi sorunlara ortak yaklaşım biçimini belirlemek, okyanuslardaki servetlerin nasıl değerlendirileceğini saptamak, pazar bağlarını yeniden örgütlemek, sosyal kaymaları önlemek, yani "demokrasiyi denetlemek" gibi görevleri de üstlenmiştir.

Tüm bunları yaparken temel amaç, Brzezinski'nin iki yıl önce *Foreign Policy* Dergisi'nde yazdığı gibi, "düşman kamplara bölünmüş dünya'da ABD'nin yalnız kalmasını ne bahasına olursa olsun önlemek"tir.

Paul Getty: Üçlü komisyonun ardındaki mülti milyonerlerden birisi.

Zbig'e göre, bu vazgeçilmez bir görevdir. "Çünkü, dünya, tarihinin en yoğun dönüşümlerine tanık olmaktadır. Latin Amerika, Afrika ve Asya'daki nüfus patlaması, tüm dünyada siyasal ve sosyal mücadelelerin şiddetlenmesine yolaçmaktadır."

Trilateralizm'in amacı, "Güney ile daha etkin bir pazarlık yürütmek üzere Kuzey'i birleştirmek için ABD'nin Batı Avrupa ve Japonya ile bağlarını pekiştirmektir." (3)

İşte bu esprİ içindedir ki, "Üçlü Komisyon", sosyalist ülkeler karşısında kapitalist ülkelerin kenetlenmiş bir blok yaratması gerektiğini vaazetmeğe başlamıştır.

Trilateral'ciler, bir yandan SSCB ve sosyalist ülkelerde insan haklarının çiğnendiği iddiasını başlıca ideolojik savaş silahı yaparken, hatta bu konuyu bir şantaj unsuru olarak kullanırken, bizzat Brzezinski, aynı zamanda, "demokrasinin sınırlandırılması"nı amaçlayan yeni bir tutumun ideolojik savunuculuğunu da yapmaktadır. Bu ideolojik savaşa "Üçlü Komisyon", 1975'te "Demokrasinin Bunalımı Üzerine" bir rapor yayınlayarak girmiştir. Rapora göre, "demokrasinin yaygınlaşmasının da belli sınırlamaları olmalıdır." Bu, hiç kuşkusuz, beyin tröstünde toplanan Amerikan, Avrupalı ve Japon işadamlarının ortak düşüncesini ve bu topluluklukta yer alan birçok politikacının tavrını yansıtmaktadır. Bu rapor üzerine bir kitap yazmış bulunan Maurice Goldring'in belirttiği gibi, "Demokratik değerler günümüzde devrimci bir işlev kazanmağa başlamıştır." Bu gelişimi önlemek için "Üçlü Komisyon", bir dizi önlem salık vermektedir. İşçi sınıfının kendi sömürüsünü bizzat kendisinin yürütmesi için ona co-gestion (ortak yönetim)'in benimsetilmesi, işlerin yürütümünün sorumlu teknisyenlere emanet edilmesi, çeşitli ülkelerin bu yoldaki girişimlerinin koordine edilmesi, bunlar arasındadır. Çünkü sistemin taraftarları, demokrasinin sonuna kadar gelişmesinin kaçınılmaz olarak sosyalizme yol açacağını artık kavramışlardır. (4)

Komisyonun üyeleri, detant'ın çeşitli yönleri üzerinde de oldukça kuşkucu bir tavır içindedirler. Bir yandan ABD-SSCB ilişkilerinde detant'ın sağlanmasının zamanımızın başlıca görevlerinden biri olduğunu ve stratejik silahları sınırlama çalışmalarının büyük önem taşıdığını teslim eder görünürken, öte yandan detant'ın birçok unsurlarının kapitalist dünyanın çıkarma olmadığı görüşünü savunmaktadırlar. Detant'ın yeni alanlara yayılması ve derinleşmesi önemli olsa bile, kapitalist dünyanın kendi iç dayanışmasının pekişmesi yanında ikincil bir unsur sayılmaktadır. Komisyon, dünya çapındaki sorunların çözümünde sosyalist ülkelerin ancak "Batı'nın yanında bir unsur" olmak kaydıyla yeralmasını öngörmektedir. Hatta, komisyonun bir de "öncelikler sıralaması" vardır. Öncelik en başta üç kapitalist merkezin dayanışmasına verilmekte, gelişmiş ülkelerle gelişme yolundaki ülkeler arasındaki *modus vivendi* sorunu ikinci planda, detant sorunları ise en arkada kalmaktadır. (5)

CARTER NASIL YARATILDI

Jimmy Carter'ın sıradan bir fıstık tüccarı iken ABD Cumhurbaşkanlığı'na yükseltilmesi, tamamen "Üçlü Komisyon"un eseridir. Üçlü'nün ABD kanadını oluşturan işadamları, Cum-

hurlyetçl Parti ile bağlarını kesmemiş olmakla beraber, Watergate skandalından sonra bu partiden "özgür dünya"da ABD'nin liderliğini güvence altına alacak bir cumhurbaşkanı yaratmanın mümkün olamayacağını görmüşlerdir. Beyaz Saray'a layık adam, aslında silik bir insan olmakla beraber beyin tröstü'nün aktif elemanı olan Jimmy Carter'ın kişiliğinde bulunmuştur.

Her ne kadar eski Georgia Valisi, kendisinin bir "ideolog" olmadığını söylemişse de, bu önemsenmemiştir. Zira, kendisine seçim kampanyasında gerekli verileri sağlayacak yetkili kadro, beyin tröstü'nün içinde fazlasıyla mevcuttur. Nitekim, uluslararası sorunlar konusunda "Zbig", ekonomik sorunlar konusunda ise Richard Cardner derhal görevli kılınmışlardır.

Seçim kampanyası kurmayını oluşturan ekip, daha sonra Carter cumhurbaşkanı olunca, onun en yakın danışmanlıklarına getirilmişlerdir. Carter yönetiminde "Üçlü"nün üyeleri, başlıca bakanlıkları ve elçilikleri ellerinde tutmaktadırlar.

"Üçlü Komisyon", kadrosunda, kapitalizmin üç kalesi için daha birçok başkan, başbakan çıkartabilecek elemanlar bulundurmaktadır.

Üçlü Komisyon'un 20 Temmuz 1977 tarihli listesinde 271 isim yeralmaktadır. Bunların 102'si ABD'li, 96'sı Avrupalı ve 73'ü Japon'dur.

David Rockefeller'ın başkanlığındaki Amerikan grubunda, mali, sınai ve ticari şirketlerin temsilcileri birinci planda yeralmaktadır: Paul Austin (Coca Cola), George W.Ball ve Peter Peterson (Lehman Brothers), Alan Hockin (Toronto Dominion Bank), Lee Morgan (Caterpillar Tractor), David Packard (Hewlett-Packard), William Pearce (Cargill), John E. Perkins (Continental İllinois Bank), Mark Shepard (Texas Instruments), Edson Spencer (Honeywell), Maurice Strong (Petro Canada), George Weyerhauser (Weyerhauser Company), Arthur Wood (Sears, Roebuck and Co.)

Bunların yanısıra Amerikan grubunda şu siyaset adamları da bulunmaktadır: Eski dışişleri bakanı Henry Kissinger, Birleşmiş Milletler'deki eski ABD Büyükelçisi William Scranton, Temsilciler Meclisi'nden ve Senato'dan birçok üye, West Virginia Valisi John D. Rockefeller de dahil birçok vali, üniversite profesörleri, AFL-CIO sekreteri Lane Kirkland gibi sendikacılar ve Time Dergisi yönetmeni Hedley Donavan gibi gazeteciler...

Amerikalı üyeler arasından 18'i, halen hükümet görevleri üstlendikleri için "izinli" sayılmaktadır. "Kamu hizmetlerindeki üyeler" başlığı altında yeralan bu "beyin"ler şunlardır: Jimmy Carter, Zbigniew Brzezinski, Başkan Yardımcısı Walter Mondale, Dışişleri Bakanı Cyrus Vance, yardımcısı Warren Christopher, Maliye Bakanı Michael Blumenthal, Savunma Bakanı Harold Brown, ABD'nin silahsızlanma görüşmecisi Paul Warnke, Birleşmiş Milletler'deki ABD elçisi Andrew Young ve ABD'nin Roma Elçisi Richard Gardner.

BEYİN TAKIMI'NDAKİ AVRUPALILAR

Aynı dozajı, üçlü komisyon'un Avrupalı üyeleri arasında da gözlemek mümkündür. Avrupa kapitalistlerinin en seçkin temsilcileri Avrupa kontenjanının baş tarafını doldurmaktadır: Giovanni Agnelli (Fiat-İtalya), Guido Carli (Confindustria-İtalya), Umberto Colombo (Montedison), Jacques de Fouchier (Paris et des Pays-Bas Bankası), Paul Delouvrier (Electiricte de France), Sir Reay Ceddes (Dunlop), Ronald Crierson (General Electric), Sir Kenneth Keith (Rolls Royce), Sir Arthur Knight (Courtaulds), Roger Martin (Saint-Gobain-Pont-a-Mousson), Alwin Münchmeyer (Alman bankalar federasyonu başkanı), Sir Frank Roberts (Unilever), Baron Edmond de Rothschild, Hans Günther Sohl (August Thyssen Hütte, A.F.Tuke (Barclays Bank).

Beyin tröstü'ndeki Avrupalı siyasetadamları arasında ise, birçok parlamenterin yanısıra, Federal Almanya eski Dışişleri Bakanı Gerhard Schnöder, eski İngiliz bakanlarından Reginald Maudling, AET Komisyonu eski Başkan Yardımcısı Robert Marjolin, "izinli üyeler" arasında ise Belçika Dışişleri Bakanı Henri Simonet, Fransa Başbakanı Raymond Barre, Fransız Kültür Bakanı Jean-Philippe Lecat, Federal Almanya Çalışma Bakanı Herbert Ehrenberg, İrlanda Dışişleri Bakanı Michael O.Kennedy, Norveç Dışişleri Bakanı Thorvold Stoltenberg bulunmaktadır.

Avrupa kontenjanında da, Alman DGB Sendikası Başkanı Heinz Oskar Vetter, İtalyan RAI'nın Başkanı Giuseppe Glisenti gibi sendikacılar, Financial Times'tan M.H.Fisher, Stampa'dan Arrigo Levi ve Die Zeit'tan Theo Sommer gibi gazeteciler de yeralmaktadır.

İsimleri Türkiye'de pek bilinmediği için burada sayılması gerekli olmamakla beraber, Japonya'nın 73 kişilik kontenjanının başında da Mitshusibbi, Mitsui, Sumitomo, Toyota, Sony. Nippon Steel, Nippon Electric, Bank of Tokyo'nun temsilcilerinin, birçok parlamenter, siyaset adamı ve eski bakanın yeraldığını belirtmek gerekir. (6)

"ÜÇLÜ"NÜN ONULMAZ İÇ ÇELİŞKİLERİ

Yukarıda da belirttiğimiz gibi, "trilateralizm"in ana düşüncesi, yeni koşullarda kapitalist dünyada ABD'nin liderliğini güvence altına almaktır. Nitekim, komisyonun 1976'da yayınladığı "Uluslararası Kurumlarda Reform" adlı raporda şöyle denilmektedir: "Amerika, uluslararası sistemin yönetiminde baş rolü oynamağa devam etmelidir. Çünkü, diğer gelişmiş sanayi ülkelerinin çoğu için en büyük güvenceyi sağlamağa devam eden odur ve hâlâ dünyanın en büyük ekonomisine sahip bulunmaktadır. Dünyada doğrudan yabancı yatırımların yarısının anayurdu, uluslararası pazarların başlıca besin ihracatçısı, sanayileşmiş ülkeler içinde enerji ve hammaddeye en az bağımlı olanı hep ABD'dir."

Bu arada hemen belirtelim ki, ABD çokuluslu şirketlerinin tüm dünyada yıllık ciroları, birçok devletin yıllık gayrisafi gelirlerinin bile üstündedir. (Bak: TABLO)

Carter ve diğerleri; emperyalizmin beyin tröstünün mimarları

ÜLKELERİN YILLIK GAYRİSAFİ GELİRLERİ VE ÇOKULUSLU ŞİRKETLERİN YILLIK CİROSU
(milyar dolar olarak)

1. USA	931,4
2. Japonya	164,8
3. Federal Almanya	153,7
4. Fransa	137,8
5. İngiltere	108,6
6. İtalya	82,3
7. Kanada	73,4
8. Hindistan	39,6
9. Brezilya	39,4
10. Avustralya	29,9
11. Meksika	29,4
13. İspanya	28,7
14. Hollanda	28,4
15. GENERAL MOTORS	24,3
16. Belçika-Lüksemburg	22,9
17. Arjantin	19,9
18. İsviçre	18,8
19. Güney Afrika	15,8
20. EXXON	15,0
21. FORD	14,8
22. Pakistan	14,5
23. Danimarka	14,0
24. Türkiye	12,8
25. Avusturya	12,5
26. Royal Dutch/Shell	9,7
27. Norveç	9,7
28. Venezuella	9,7
29. Finlandiya	9,1
30. İran	9,0
31. Yunanistan	8,5
32. GENERAL ELECTRIC	8,4
33. Filipinler	8,1
34. IBM	7,2
35. CHRYSLER	7,0
36. Güney Kore	7,0
37. MOBİL OIL	6,6
38. Tayland	6,3
39. Kolombiya	6,1
40. Endonezya	6,0
41. UNILEVER	6,0
42. TEXACO	5,9
43. Mısır	5,7
44. Şili	5,5
45. ITT	5,5
46. Portekiz	5,4
47. Yeni Zelanda	5,3
48. Peru	5,1
49. GULF OIL	4,9
50. WESTERN ELECTRIC	4,9

(Kaynak: *"Au Travail"*, le 5 novembre 1976, No. 45, p.2)

Rapordaki görüşten hareket ederek Z.Brzezinski ve R.Cooper'in yönetimindeki bir komisyon, yeni Carter yönetimine "Uluslararası Sistemin Yenilenmesi" için bir dizi öneride bulunmuştur. Bu önerilerin esasını, bir ticari koordinasyon merkezi oluşturulması, böylece Üçüncü Dünya'ya ve sosyalist ülkelere karşı uyumlu hareket edilebilmesi ve üç kapitalist merkezin çıkarlarına uygun koşullar dayatılabilmesi teşkil ediyordu.

Ne var ki, başta da belirttiğimiz gibi, stratejik uyumluluk sağlama çabalarına rağmen, bir yandan kapitalizmin kendi yapısından doğan bunalımların şiddetlenmesi, öte yandan üç merkezin birbirleriyle ilişkilerinde sık sık patlak veren çıkar çatışmaları, "trilateralizm"i derde deva kılma gayretlerini hayli sekteye uğratmaktadır.

Örneğin, son üç yılda Arap ülkelerinin AET ile ticaretleri dört misli arttığı halde, ABD'ninki düşüş göstermektedir. AET'nin toplum ihracatı içinde Arab ülkelerinin payı yüzde 13'e kadar çıkmışken, ABD'ninki yüzde 11'e inmiştir.

Genel olarak, AET ülkeleri, ihtiyaç maddelerinin yüzde 75'ini dışarıdan ithal etmek zorundayken, ABD'nin dışarıdan ithal ettiği ihtiyaç maddeleri (enerji kaynakları da dahil) yüzde 15-17 oranındadır.

Bu uyumsuzluğun nedeni ise, ABD'nin, Avrupalı ortaklarına kendi pazarına girme olanağı tanımaması ve koruyucu önlemleri, "trilateralizm"e rağmen ısrarla sürdürmesidir. Ayrıca, AET'nin Japonya ile ticaretindeki açık da, 1976'da 4 milyar dolara kadar çıkınuş, iki merkez arasındaki ilişkilerde "uyumluluk" ve "dayanışma" sağlama umutlarını hayli sarsmıştır. Belçika Başbakanı Tinremens'ın Eylül 1978 sonunda Japonya'ya yaptığı seyahatte bu açığın azaltılması için, başka bir deyişle Japonya'nın AET'den ithalatının artırılması için girişimlerinin pek sonuç vereceği sanılmamaktadır. Kaldı ki, Japonya'nın ithalat hacmi artsa bile, düşük işçilik ücretinden dolayı fiyatları Avrupa mamullerine göre daha ucuz olan Japon malları AET piyasalarını işgal etmeğe, ticaret açığını Avrupa aleyhinde geliştirmeğe devam edecektir.

Bu bakımdan, çokuluslu şirketlerin beyin takımının hazırladığı "üçlü ittifak" stratejisi uzun erimde sonuç verici olamayacaktır. Bununla beraber, ABD egemen çevreleri, özellikle NATO çerçevesinde sahip oldukları askeri-siyasal önderlik ayrıcalıklarından yararlanarak, "Trilateral"in diğer iki ortağına bir süre daha hükmetme, kendi çıkarları ekseninde onları sosyalist ülkeler ve Üçüncü Dünya ülkelerine karşı "kutsal cihad"a sürme olanağına sahip olacaktır.

Sosyalist sistem içinde bölücülük yaparak, sosyalist ülkelere karşı NATO ile, AET ile açık işbirliğine girişen Çin yöneticilerinin tutumu da kısa erimde "Trilateral" stratejicilerinin hesaplarına uygun düşmekte, hatta bunlardan bazıları Çin'e "3,5'uncu" müttefik olarak bakmaktadır.

Bu gerçekleri göz önünde tutarak, emperyalist merkezler arasındaki çıkar bağlarını ve çelişkileri iyi değerlendirmek, emperyalizmin sürekli kendisini yenileyerek yenilmezleştiği karamsarlığına olduğu kadar, emperyalizmin merkezleri arasında "ehvenişer" arama saflığına da kapılmamak gerekir.

---

1) Anatoli Utkin, "Trilateralism in Imperialist Strategy", *Socialism: Theory and Practice*, September 1978.
2) Pierre Joye, "La Commission trilaterale: brain trust des multinationales", *Le Drapeau Rouge*, le 21 Avril 1978, p.8
3) Georges Fournial, "L'Amerique latine dans les plans de la Trilaterale", *Le Drapeau Rouge*, le 6 mars 1978.
4) Maurice Goldring, *"Democratie, croissance zero"*, Editions Sociales, Paris
5) Anatoli Utkin, *a.g.y.*
6) *Le Drapeau Rouge*, le 21 avril 1978, p.8

DÜZELTME VE ÖZÜR

Dergimizin 10 Ekim 1978 tarihli 183. sayısının arka sahifesinde ALP SELEK imzalı "MADEN-İŞ'in kurtarılabileceğini kanıtlamak acil görevdir" başlıklı yazıda dizgi hatası olmuştur.

1) 1. sütunun 3. bendinde "sendikanın, sınıf ve kitle sendikacılığını uyguladığı günlerde işçiler, her türlü engeli aşarak Türkiye Maden-İş sendikası üyesi olmayı başarmıştır." cümlesindeki (uygulandığı günler) -uygulanmadığı- diye yayınlanmıştır.

2) 3. sütunun 2. bendinde "tabanın en fazla temsil edildiği bu konseye, Bölge Yönetim Kurulunu ve Büyük Kongre delegeleri'ni seçme hakkı tanınmamıştır. Bölge Yönetim Kurulunu ve Büyük Kongre delegelerini, Bölge Temsilcilik Kurulu adı verilen 3'er kişilik Lokal Yürütme Kurulu üyelerinden teşekkül eden bir kurul seçmektedir. Bu kurula Bölge Yönetim Kurulu ile Bölge temsilcisi de katılır" cümlesi, "Tabanın en fazla temsil edildiği bu konseyi Bölge Yönetim Kurulunu ve Büyük Kongre Yönetim Kurulunu, Bölge Temsilciliği Kurulu adı verilen 3'er kişilik Lokal Yürütme Kurulu üyelerinden teşekkül eden bir kurul seçmektedir." şeklinde yayınlanmıştır. Düzeltir, özür dileriz.

Faşist katliam karşısında

DEMOKRATİK GÜÇLERİN NEFRETİ ÇIĞ GİBİ BÜYÜDÜ

Altı Türkiye İşçi Partili'nin geçen Pazartesi günü sabaha karşı faşist çeteler tarafından hunharca katledilmesi, demokratik güçlerin sert ve kararlı tepkisiyle karşılaştı. Katliam olayının öğrenilmesinden kısa bir süre sonra, demokrasi saflarında yer alan çok sayıda örgüt, kuruluş ve kişilerin tepkileri kamuoyunda yankılanmaya başladı. Birbirini izleyen tepkiler, demokratik güçlerin faşizme karşı çığ gibi büyüyen nefret ve kinini simgeliyordu.

SİYASAL PARTİLER VE PARLAMENTO GRUPLARI

Türkiye İşçi Partisi Genel Merkezine telgraf göndererek faşist katliamı kınayan siyasal örgütler arasında Türkiye Sosyalist İşçi Partisi ve Türkiye Emekçi Partisi yer alıyordu. TSİP'in bazı yerel örgütleri de yine TİP Genel Merkezine gönderdikleri mesajlarında olayı kınadılar. Bu arada CHP'nin Çanakkale İl Gençlik Kolu da "TİP'nin şahsında tüm emekçi halka karşı girişilen saldırıyı" protesto ediyordu.

Devlet Bakanı ve Başbakan Yardımcısı Orhan Eyüboğlu, Çarşamba günü TİP Genel Başkanı'na gönderdiği telgrafla katliam olayını kınadı ve başsağlığı diledi. Cumhuriyet Senatosu'ndaki Milli Birlik Grubu ise Perşembe günü yayınladığı bildiride, bugünkü hükümet tarafından "zaman içerisinde olaylara ve olayların akışına yanlış teşhisler konularak etkin önlemler alınmadığı için, anarşinin tırmanışını sürdürerek bugünkü boyutlara ulaştığına" dikkati çekti.

SENDİKALAR...

Altı sosyalist hedef alan ve birini de ağır yaralı bırakan faşist katliam, sendikal örgütler tarafından da nefretle karşılandı. DİSK Genel Başkanı Abdullah Baştürk 10 Ekim günü TİP Genel Başkanı Boran'a çektiği telgrafta, bu katliamın, "faşistlerin darbe özlemlerini amaçlayan ve tüm ekonomik ve demokratik kuruluşları silahlı terör eylemlerine çekmek isteyen eylemlerinden biri" olduğunu belirterek, TİP üyelerine girişilen saldırıyı, "bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm güçlerine karşı yapılan bir saldırı" olarak niteledi. Maden-İş Genel Başkanı Kemal Türkler, Sosyal-İş Genel Başkanı Özcan Kesgeç, Tekstil Sendikası Genel Sekreteri Yunus Kara ve Genel Başkan Vekili Erol Yalçın, Banksen Genel Başkanı Metin Denizmen, Hürcam-İş Genel Başkanı Feridun Ertus, Petrol-İş Merkez Yönetim Kurulu, Petkim-İş Genel Başkanı Mehmet Kılınç da, TİP Genel Merkez'ine gönderdikleri telgraflarla olayı protesto ettiler. Ayrıca Sosyal-İş sendikasının yurdun dört bucağındaki şubeleri olayı kınadılar. Gıda-İş'in çeşitli bölge ve temsilciliklerinin yanında, faşist katliamı protesto eden sendikal örgütler arasında Üniversitelerarası Öğrenci Seçme ve Yerleştirme İşçileri Sendikası da yer alıyordu.

DEMOKRATİK MESLEK VE KİTLE ÖRGÜTLERİ...

Sendikal örgütlerin yanısıra demokratik meslek ve kitle örgütleri de olayı şiddetle protesto ettiler. Demokratik kitle örgütlerinin 11 Ekim'de Ankara'da düzenlenen görkemli cenaze töreninde dile getirdikleri bu tepkileri, bu örgütlerin yayınladıkları çeşitli açıklamalar ve mesajlarla da ifade edildi. Faşist katliam sırasında kendi üyelerini de yitiren TÜM-DER, TÜTED, İşçi Kültür Derneği ve GENÇ ÖNCÜ, olayı izleyen günlerde birbiri peşisıra yayınladıkları bildiride, bu faşist katliamın hesabının mutlaka sorulacağını belirttiler. TİP Genel Başkanı Boran'a çektikleri telgraflarla olayı protesto edenler arasında TMMOB Genel Başkanı Teoman Öztürk, TÜMÖD Genel Başkanı Nuri Karacan, Barış Derneği Merkez Yürütme Kurulu, Türk Tabipler Birliği Merkez Konseyi, Tüm Yüksek Tekniker ve Teknikerler Derneği Genel Başkanı Cihan Hamsici, Türkiye Ziraatçılar Derneği Genel Başkanı Yalçın Yılmaz, GİB-DER Merkez Yönetim Kurulu adına Baki Akkuş, Genel-Der Genel Sekreteri Veli Saltık, Arkeologlar-Derneği Merkez Yönetim Kurulu adına Yaşar Tanzan, İKD Genel Başkanı Beria Önger, İGD Genel Başkanı Ahmet Muhtar Sökücü, ODTÜ Öğretim Üyeleri Derneği Genel Başkanı Tosun Terzioğlu, TRT-DER Genel Sekreteri Yaşar Ozurkut, Demokratik Sol Dernekler Federasyonu Genel Başkanı Erhan Taneri bulunuyordu. Öte yandan çok sayıda TÜM-DER ve TÜTED şubesi, TMMOB'ye bağlı birçok oda, TÖB-DER'in çeşitli şubeleri, TÜMAS şubeleri, Halkevleri' nin bazı şubeleri, TÜMÖD şubeleri ve birçok fakülte ve yüksek okul mensupları, faşist katliam karşısındaki protestolarını mesajlarla dile getirdiler. SBF Dekanı Prof.Dr.Cevat Geray, Ankara Hukuk Fakültesi Asistanları, Ankara Belediye Başkanı Ali Dinçer, Konya Ereğli Belediye Başkanı da TİP Genel Merkezi' ne ulaştırdıkları mesajlarla faşist katliamı telin ettiler.

Birçok demokratik örgütün iller düzeyindeki şubeleri de ortak açıklamalarda bulunarak faşist güçlerin katliam girişimlerini lanetlediler. Bunlar arasında, İzmir'den demokratik meslek ve kitle örgütleri adına gönderilen mesajda, 31 kuruluşun imzası yer alıyordu.

YURTDIŞINDAN TEPKİLER

Altı Türkiye İşçi Partili'nin hayatını yitirmesiyle sonuçlanan faşist katliam, yurt dışındaki Türkiye'li işçiler, emekçiler ve öğrenciler arasında da büyük bir infial uyandırdı. FGTB-ABVV Türkiye'li İşçiler Komitesi, Türkiye'li İşçiler Kültür Merkezi (Belçika), İşçi Kültür Merkezi (Batı Berlin), İşçi Kültür Çalışma Grubu (Duisburg), Essen Türkiye'li İşçiler Derneği Yönetim Kurulu adına Salih Yiğit, İlerici Türk İşçiler Derneği (Kreuznach, Almanya), FİDEF Genel Başkanı Hasan Özcan, Köln Türkiye'li İşçiler Derneği Yönetim Kurulu, Türkiye Barış ve Özgürlük Komitesi Koordinasyon Kurulu ve Fransa'daki sosyalist işçi ve öğrenciler, Münih'li sosyalist işçiler, faşist katliam karşısındaki protestolarını TİP Genel Merkezi'ne gönderdikleri telgraflarla dile getirdiler.

YAZARLAR, YAYIN ORGANLARI

Pekçok yayın organı, sanat ve kültür merkezi de faşist çetelerin işlediği hunharca cinayete karşı tepki gösterdiler. Kadın Dayanışması gazetesi adına Asu Aksoy, Çağdaş Sahne Kültür Merkezi, TDK ödülünün sahibi Muzaffer İzgü, Demokrat İzmir Gazetesi emekçileri adına Hayrettin Karademir, Gırgır dergisi adına Oğuz Aral, Havass yayınları adına Aytunç Altındal, yazar İsmail Cem, TİP Genel Merkezi'ne gönderdikleri mesaj ve telgraflarla olayı kınadılar.

CUMHURBAŞKANLIĞINA BAŞBAKANLIĞA, İÇİŞLERİ BAKANLIĞINA TELGRAFLAR

Siyasal partilerin, demokratik örgütlerin, çeşitli kurumların ve yayın organlarının temsilcileridışında yüzlerce ilerici, demokrat, sosyalist işçi ve emekçi, bir yandan TİP Genel Merkezine, diğer yandan Cumhurbaşkanlığı'na, Başbakanlığa ve İçişleri Bakanlığına gönderdikleri telgraflarla, faşist odakların demokrasiyi boğma girişimlerinin karşısında yer aldıklarını belirttiler. Arçelik işyeri temsilcileri, Antaş fabrikası, Haymak döküm fabrikası, Parsan işyeri, Doğu Galveniz, Sarkuysan Bakır Anonim şirketi, Tezsan takım tezgahları, Singer sanayii, Elsa Elektronik sanayli, Elektronal işyeri, Chrysler işyeri, Plasmak işyeri, Adel Kalem fabrikası, Maltepe Tekel sigara fabrikası, Hektaş işyeri temsilcileri ve işçileri, Çanakkale Kepez konserve fabrikası işçileri, faşist katliamı kararlılıkla protesto eden emekçiler arasında yer alıyorlardı.

Anti-faşist mücadelenin saflarında yer alan örgüt, kuruluş ve kişilerin, altı Türkiye İşçi Partili'nin faşist çeteler tarafından katledilmesine karşı tüm yurt çapında gösterdiği bu tepki, faşist odakların dağıtılıp kökünün kazınması yolunda etkin bir güce dönüştürülmeyi bekliyor. Altı yiğit sosyalistin öcü, başta işçi sınıfı ve emekçi kitleler olmak üzere tüm demokrasi güçlerinin örgütlü, birleşik mücadelesinin zaferiyle alınacaktır. Altı yiğit sosyalistin bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm savaşçılarının eline bıraktığı mücadele bayrağı böylece yükseklerde tutulacaktır.

FAŞİST ODAKLARIN ÜZERİNDEKİ PERDEYİ YIRTACAĞIZ

Bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm mücadelesinin altı yiğit savaşçısı faşist çeteler tarafından kahpece katledildi. Bu hunharca cinayeti yurdumuzun bütün ilerici, demokrat ve yurtsever güçleriyle birlikte nefret ve öfkeyle lanetliyoruz.

Altı yiğit sosyalisti şehit eden faşist katliam, onların da ötesinde bütünüyle işçi sınıfımızın politik hareketini, emekçi kitleleri ve tüm demokrasi güçlerini hedef almıştır. Faşist mihrakların amacı, en büyük korkuları olan işçi sınıfının politik hareketini sindirmek, emekçi kitleleri ondan uzakta tutmak, demokrasi güçlerini yılgınlığa ve dağınıklığa itmektir. Bunun için başvurdukları yol, infaz mangaları kurup emekçi halkımızın en yiğit evlatlarını onlar eliyle kurşuna dizdirmektir. Sanmaktadırlar ki, planlı ve örgütlü cinayetleri işçi sınıfı için bir gözdağı yerine geçecek, emekçi kitlelerin mücadele azmi kırılacak, meydan kendilerine boş kalacaktır. Bu amaçları gerç ekleşemesi bile, en azından, işçi sınıfının bilimsel sosyalist hareketini, savaşın bugün kendileri için elverişli olan alanına çekebileceklerini, böylece onu yığınlardan koparıp tek başına pusuya düşürebileceklerini sanıyorlar.

Sanıyorlar ama, çok kötü aldanıyorlar! Ne işçi sınıfını ve demokrasi güçlerini yıldırabilecekler, ne de bilimsel sosyalist hareketi planladıkları tuzağa düşürebileceklerdir. Faşistlerin işlediği böylesi kalleşçe cinayetlerle, demokrasi güçlerinin mücadele kararlılığı körelmek bir yana, emekçi kitlelerin sınıfsal kin ve öfkesinden aldığı güçle daha da bilenmektedir. İşçi sınıfının bilimsel sosyalist hareketi de, faşist odakların, onu kitlelerden koparıp arkadan vurma sözde açıkgözlüğüne yakasını kaptıracak değildir. Faşizme karşı savaş, faşist güçlerin en zayıf olduğu alanda, emekçi kitlelerin kazanılması alanında; faşist mihrakların karşısına kitlelerin örgütlü gücü çıkarılarak, demokratik güçlerin birlik ve dayanışması sağlamlaştırılarak sürdürülecektir.

YÜRÜYÜŞ, demokrasi güçlerinin emperyalizme ve faşizme karşı işçi sınıfının öncülüğünde ve en geniş birlik ve dayanışma içinde sürdürdükleri mücadele de kendisine düşen görevleri, şimdi daha da bilenmiş bir mücadele azmiyle yerine getirmek üzere görev başındadır. Gericilik ve faşizm güçleriyle demokrasi güçleri arasındaki savaşın kızıştığı şu günlerde, YÜRÜYÜŞ, faşist odakların üstüne çekilmek istenen perdeyi yırtıp atmayı, faşist terörizmin açık ve gizli kaynaklarını teşhir etmeyi, başta gelen bir demokratlık ve yurtseverlik görevi saymaktadır. Faşist mihrakların suratındaki maskeden yırtılan her parçanın, demokrasi güçlerinin somut hedeflere yönelik mücadelesinden gelişmesine yapılan bir katkı olacağına inanıyoruz.

Bir kere daha bütün demokrasi güçleriyle birlikte haykırıyoruz:
Unutmayacağız!.. Faşizmi ezeceğiz!

YÜRÜYÜŞ